

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. IX

Issue 4

July 2019

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

ஸைப் டிவெவன்	4
இம்மாதச் செய்தி	14
சாவித்ரி	15
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	17
பெரிய காரியம்	20
அபெண்டா	24
The Life Divine – Outline	26
மனித சுபாவம்	29
நெஞ்சுசுக்குரிய நினைவுகள்	32
பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆண்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 5	35
வீடுதோறும் தியான மையம்	38
அன்பர்களுக்கான கேள்வித்தாள்	41
நெருக்கடிகளே நம் முன்னேற்றத்தை விரைவுபடுத்துகின்றன	49
நாறு கோடி	51
அன்னை இலக்கியம் முகம்	54

ஜீவியத்தீன் ஒசை

ஐசெனீ

மனித குலம்
மன்னிக்காத
செயலை மனிதன்
கைவிடுவது சரி.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 88 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

லைப் டிவென்

॥2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti, Shakti

Page 339

Para 17

The Identical to our notions is the Immutable.

We believe it is ever the same through eternity.

It could not be identical if it is subject to mutation.

It could not admit of differences.

But everywhere is an infinitely variable fundamental oneness.

It seems the very principle of Nature.

The basic Force is one.

But it manifests from itself innumerable forces.

The basic substance is one.

But it develops many different substances.

It develops millions of unlike objects.

Mind is one but differentiates itself.

செயல் வாழ்வு; செயலற்றது ஆன்மா.

॥2. பிரம்மம், புருஷர், ஈஸ்வரரா — மரயை, பிரகிருதி, சக்தி

ஐக்கியமானது நம் கருத்திற்கு மாற்றமற்றது.

முடிவற்ற காலமாக அது அப்படியே இருப்பதாக நாம் நம்புகிறோம்.

அது மாறுபாட்டிற்கு உட்படுத்தப்பட்டால் அது ஐக்கியமாக இருக்க முடியாது.

அதனால் வேறுபாடுகளை அனுமதிக்க இயலாது.

ஆனால் எங்கும் அனந்தமான வேற்றுமையில் ஒற்றுமை உள்ளது.

அதுவே பிரகிருதியின் தலையாய விதியாகத் தோன்றுகிறது.

அடிப்படையான சக்தி ஒன்றே.

இருந்தாலும் அது தன்னிலிருந்து எண்ணற்ற சக்திகளை வெளிப்படுத்துகிறது.

அடிப்படையான பொருள் ஒன்றே.

ஆனால் அது பலதரப்பட்ட பொருட்களை வளர்ச்சியகிறது.

அது பல்லாயிரக்கணக்கான வேறுபட்ட பொருட்களை உண்டாக்குகிறது.

மனம் ஒன்றே, ஆனால் அது தன்னில் வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்துகிறது.

செயலைத் தவிர்த்தும் திருவுருமாற்றியும் பிரம்மத்தையடையலாம்.

It differentiates into many mental states.

It has many thoughts and perceptions differing from each other.

They enter into harmony or into conflict.

Life is one, but the forms of life are unlike and innumerable.

Humanity is one in nature.

But there are different race types.

Every individual man is himself and in some way unlike others.

Nature insists on tracing lines of difference on one tree's leaves.

She drives differentiation very far.

The lines on a man's thumb are different from all other men's thumb lines.

Thus he can be identified by that differentiation alone.

Yet fundamentally all men are alike.

There is no essential difference.

Oneness or sameness is everywhere.

Differentiation is everywhere.

அது பலவகையான மனநிலைகளாக தன்னை வேறுபடுத்துகிறது.

அது ஒன்றிலிருந்து மற்றது மாறுபட்ட பல எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் கொண்டது.

அவை ஒன்று மற்றதுடன் சுமுகம் அல்லது பிணக்கால் தொடர்பு கொள்கின்றன.

வாழ்வு ஒன்றே, ஆனால் அதன் ரூபங்கள் வேற்றுமையானவை மற்றும் எண்ணற்றவை.

மனிதத்தனமை ஒன்றே.

ஆனால் பலதரப்பட்ட இனப்பிரிவுகள் அங்கு உள்ளன.

ஒவ்வொரு மனிதனும் பிறரைவிட ஏதோ ஒரு விதத்தில் வித்தியாசமானவன்.

ஒரே மரத்தின் பல இலைகளின் நரம்புகளில் மாறுபாடுகளை உருவாக்குவதை பிரகிருதி வலியுறுத்துகிறது.

அம்மாறுபாடுகள் ஏற்படுவதை அது தீவிரப்படுத்துகிறது.

ஒரு மனிதனின் கைரேகை பிற மனிதர்களின் ரேகையிலிருந்து வேறுபடுகிறது.

இத்தகைய வேறுபாட்டால் மட்டுமே அவனை நாம் குறிப்பிட்டு அறிய முடிகிறது.

இருப்பினும் அடிப்படையில் எல்லா மனிதர்களும் ஒன்று போன்றவர்களே.

அங்கு முக்கியமான வித்தியாசம் இல்லை.

எங்கும் ஒருமை அல்லது ஒற்றுமை உள்ளது.

வேற்றுமை அங்கு உள்ளது.

மனிதனுக்கு முடிவான முன்னேற்றம் சமூகம் தருவது.

The indwelling Reality has built the universe.
It is built on the principle of the development of one seed.

That seed is developed in a million different fashions.
But this again is the logic of the Infinite.

Because the essence of the Reality is immutably the same.
It can assume securely these innumerable differences.
They are differences of form and character and movement.
They could be multiplied a trillion-fold.

But that would not affect the underlying immutability of the eternal Identical.

Because the Self and Spirit in things is one everywhere.

Therefore Nature can afford this luxury.

It is a luxury of infinite differentiation.
There is a secure basis which brings it about.
Nothing changes yet all changes.
If that were not there, all her workings would collapse.

They would collapse into disintegration and chaos.
There would be nothing to hold her disparate movements together.
The immutability of the Identical is not a monotone.

தானே அறிந்தாலும் சமுகம் ஏற்றால்தான் முன்னேற்றம்.

உள்ளுறையும் மெய்ம்மை இப்பிரபஞ்சத்தை எழுப்பியுள்ளது.
ஒரு விதை முளைத்து வளர்ச்சியடையும் விதியின்
அடிப்படையில் அது ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அந்த ஒரு விதை ஆயிரக்கணக்காக வேறுபட்ட பாணிகளில்
உருவ வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது.
ஆனால் இது மீண்டும் அனந்தத்தின் வாதத்தை
அடிப்படையாகக் கொண்டது.

ஏனெனில் மெய்ம்மையின் சாரம் மாற்றமற்றது, நிலையானது.
என்னாற்ற இவ்வேறுபாடுகளை அது உறுதியாகப் பற்றுகிறது.
அவை ரூபம், குணம் மற்றும் இயக்கத்தின் வேறுபாடுகள்.
அவை நூறாயிரம் கோடிகளாக விரிந்து பெருக்கமடையக் கூடியது.

ஆனால் அது அடிப்படையான மாற்றமற்ற சாஸ்வத
ஜக்கியத்தைப் பாதிக்காது.
ஏனெனில் பிரம்மமும் பொருட்களில் உறையும் ஆன்மாவும்
எங்கும் ஓன்றே.

அதனால் இந்த ஆடம்பரமான வசதியை இயற்கை
அனுபவிக்கிறது.
அது அனந்தத்தின் வேறுபாடுகளின் ஆடம்பரம்.
பாதுகாப்பான அஸ்திவாரம் இதை சாத்தியமாக்குகிறது.
எதுவும் மாறாத நிலையிலும் எல்லாம் மாறுகிறது.
அது இல்லையென்றால் இயற்கையின் எல்லா வேலைகளும்
நிலைகுலையும்.

அவை முறிந்து விழுந்து, பிரிந்து பெருங்குழப்பமடையும்.
ஆதரவற்ற அதன் இயக்கங்களை தாங்கிப் பிடிக்க அங்கு
ஒன்றுமிருக்காது.
மாற்றமற்ற அதன் ஜக்கியம் ஜீவனற்றல்ல.

மனிதன் சமுகத்தைப் பின்பற்றியது மாறி, சமுகம் இனி
மனிதனைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

It is not a changeless sameness incapable of variation.

It consists in an unchangeableness of being.

That is capable of endless formation of being.

No differentiation can destroy or minimize it.

The Self becomes insect, bird, beast and man.

But it is always the same Self through these mutations.

It is the One who manifests himself infinitely in endless diversity.

Our surface reason is prone to conclusions.

It concludes that the diversity may be unreal.

It may be an appearance only.

But if we look deeper we shall see a real diversity.

That diversity brings out the real Unity.

It shows it as it were in its utmost capacity.

It reveals all that it can be and is in itself.

It delivers from its whiteness of hue many tones of colour.

They are fused together there.

What seems be a falling away from its oneness is not.

Oneness finds itself infinitely in that.

மனிதனின் சிறப்பை அறியும் சமுகமே முன்னேறும்.

அதன் மாற்றமற்ற சமநிலை வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்தத் தகுதியற்ற நிலையல்ல.

அது மாறாத நிலை கொண்ட ஜீவனுக்குரியது.

அது ஜீவனின் முடிவற்ற மூபங்களை உருவாக்கக் கூடியது.

எந்த வேறுபாடும் அதை அழிக்கவோ குறைக்கவோ முடியாது.

பிரம்மம் புழு, பறவை, விலங்கு மற்றும் மனிதனாக ஆகிறது.

ஆனாலும் இம்மாற்றங்கள் வழியே வெளிப்படும் பிரம்மம் எப்போதும் ஒன்றே.

அந்த ஒன்றே அனந்தமான முடிவற்ற வேற்றுமைகளில் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது.

நம் மேல்மன அறிவு முடிவு செய்யும் பழக்கத்திற்குரியது.

அது வேறுபாடுகள் உண்மையற்றவை என முடிவு செய்கிறது.

அது தோற்றுத்திற்குரியதாக இருக்கலாம்.

ஆனால் நாம் ஆழ்ந்து பார்வையைச் செலுத்தினால் உண்மையான வேற்றுமை புலப்படும்.

அவ்வேற்றுமை உண்மையான ஒற்றுமையை வெளிக்கொணர்கிறது.

அது தன் உச்சக்கட்ட திறமையில் உள்ளதை இது காட்டுகிறது.

அது தன்னில் மற்றும் தன்னால் முடிந்தது அனைத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

அது தன் வெள்ளை நிறத்திலிருந்து பல நிற வண்ணங்களை வெளிப்படுத்துகிறது.

அவை ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து கலந்துள்ளன.

ஒன்றிக் கலந்துள்ள வண்ணங்கள் பிரிந்து தெரிவது உண்மையல்ல.

ஒற்றுமை தன்னை அனந்தமான வேற்றுமையாக அறிகிறது.

உற்பத்தி சமுகத்திற்கு; வாழ்க்கை மனிதனுக்கு.

It is really an inexhaustible diverse display of unity.

This is the miracle, the Maya of the universe.

It is yet perfectly logical and natural.

It is a matter of course to the self-vision of the Infinite.

(Contd...)

◦ ◦ ◦ ◦ ◦

ஜீவிய மணி

அர்ச்சனன் தவம் செய்யுமிடத்தில் சிவலிங்கத்தை வைத்து அதற்கு மலர்மாலை சூட்டி வணங்கும் பொழுது, அங்கொருவர் வந்து அவனிடம் வம்பு செய்கிறார். அர்ச்சனன் அவருடன் மல்யுத்தம் செய்ய நேரிடுகிறது. அவனால், அவரை இம்மி அளவுகூட தோற்கடுக்க முடியவில்லை. இந்த மனிதர் யாராக இருக்கமுடியும், இவரை என்னால் சமாளிக்கவே முடியவில்லையே என்று அவனுக்கு யோசனை பிறந்தபொழுது அவர் கழுத்திலுள்ள மாலையைப் பார்க்கின்றான். தான் சிவலிங்கத்திற்கு அணிவித்த மாலை அது. திரும்பி சிவலிங்கத்தைப் பார்த்தால் அங்கு அந்த மாலையில்லை. இவர் சாதாரண மனிதரில்லை. சிவபெருமானே இங்கு வந்து என்னுடன் வம்பு செய்கிறார் என்று புரிந்து அவரைப் பணிகின்றான். மனித உருவில் பெருமான் சங்கரர் எதிரிலும், இராமானுஜர் எதிரிலும் வந்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. சாமான்ய மனிதர்கள் எதிரில் சாமான்ய மனிதனே வருகிறான். அர்ச்சனன், சங்கரர் போன்ற உத்தமர் எதிரில் தெய்வம் மனிதனாக வந்து அவர்களுக்கு ஞானத்தைப் புகட்டுகின்றது. உத்தமமான மனிதனுக்கும் மத்திமொன், அதமமான குணங்கள் இருப்பதுண்டு. அகந்தை அது போன்ற ஒரு குணம், உத்தமனின் அகந்தையை அகற்றத் தெய்வம் எந்த ரூபமும் எடுத்து வரும். அதை உணரும் வரை உபத்திரவும் செய்யும்.

ஊரைத் தன்னுள் காண்பவன் உள்ளுணர்வால் தலைவனாகிறான்.

அது உண்மையில் ஐக்கியம் முடிவற்ற வேறுபாடுகளை தோற்றுவிப்பதாகும்.

இது அற்புதம், பிரபஞ்சத்தின் மாயை.

ஆனாலும் அது சிறப்பான தர்க்க விதிக்குட்பட்டது மற்றும் இயல்பானது.

அனந்தத்தின் சுய-தரிசனத்தின் பாதை அது.

(தொடரும்...)

◦ ◦ ◦ ◦ ◦

ஜீவிய மணி

ஒரு பிரச்சனையில் அன்னை வந்தபின், அப்பிரச்சனையின் உருவம் மாறிவிடும். அதன்பின் அது மாறிய நிலைக்கேற்ப நாம் நடந்து கொள்ளவில்லை என்றால், எளிதாக இன்றுவரை நடந்த காரியங்களும் இனி சிரமமாகப் போய்விடும். பஸ்ஸில் ஏறிப்போக வேண்டும் என்பது சிறிய விஷயம். பஸ்ஸில் ஏராளமாக இடம் இருந்தால், நாம் அதில் ஏறத் தடையாக இருக்காது. அதுவும் பாண்டிச்சேரி வந்து சமாதி தரிசனம் செய்யப் பறப்பட்டு வந்தால் பஸ் சுலபமாகக் கிடைக்கும். அதே பிரச்சனையில் நான் அன்னை பக்தன், நான் பாண்டிச்சேரிக்குப் போகப் போகிறேன். பஸ் எனக்காகக் காத்திருந்து ஏற்றிக் கொள்ளும் என்ற நினைவு தோன்றினால், அகந்தை வெளிப்பட்டு விடும். பஸ்ஸில் பாதி காலியாக இருந்தாலும், ஏறக் கூடாது என்பார்கள். என்ன அநியாயம் இது என்று கோபம் வரும். சண்டை போட்டால் சண்டைதான் மிக்கமே தவிர பஸ்ஸில் ஏற முடியாது. மனம் தன் தவறை உணராதவரை பாண்டிக்கு வரமுடியாது. உணர்ந்த அடுத்த நிமிஷம் ‘சரி ஏறுங்கள்’ என்று கூறும் நிலைமை ஏற்படும். ‘தோற்றேன் என நீ உரைத்திடும் பொழுதிலே வென்றாய்’ என்றார் பாரதி.

அகந்தை தோல்வியுற்று அந்தராத்மா
வெல்வதே குறிக்கோள்.

பெரிய காரியத்தைச் சிறிய முறையால் மூர்த்தி செய்ய முடியாது.

இம்மாதச் செய்தி

சிறியதானாலும் சீரிய நோக்கம்
பெரிய காரியத்தைச்
சாதிக்கும்.

நிஷ்டையில் சித்தித்தாலும் நிலையை அறியாதவர் தபஸ்வி.

சாவித்ரி

Page 223: It chilled the heavens with the menace of a face
கடும் முகத்தைக் கண்டு சுருங்கிய சொர்க்கம்

- ❖ பெயரற்ற சக்தி, நிழலான உறுதி எழுந்தன
- ❖ பிரம்மாண்டமானது, நம் பிரபஞ்சத்தைச் சேராதது
- ❖ கற்பனைக் கெட்டாத காரியம், எவராலும் பிடிக்க முடியாதது
- ❖ பெரிய அசத் உடையடுத்தி உருவம் பெற்றது
- ❖ எல்லையற்ற இருள், ஆழமறிய முடியாத அறியாமை
- ❖ பிரம்மத்தைச் சூன்யத்தால் சூழ்ந்தன
- ❖ சிந்திக்கும் மனம் திருஷ்டியுள்ள ஆத்மாவுக்குப் பதிலாக வந்தது
- ❖ வாழ்வு பெரும் பசியான மரணமாயிற்று
- ❖ ஆத்மாவின் ஆனந்தம் பிரபஞ்ச வலியாயிற்று
- ❖ தானே தன்னையடக்கிய நடுநிலைமையைக் கடவுளுக்கு உறுதியளித்து
- ❖ பெரும் எதிர்ப்பு, காலத்தின் இடத்தைக் கவர்ந்தது
- ❖ ஆட்சி செய்யும் பொய், மரணம், துன்பம்
- ❖ தன் தலைமை உரிமையை உலகில் வற்புறுத்தியது
- ❖ ஒழுங்கு வழியின் சுமுகத்தை அழித்தது
- ❖ தலைவிதியின் பாங்கு கட்டடக் கலையாயிற்று
- ❖ ஆதியில் பிரபஞ்ச எண்ணத்தைப் பொய்யாக்கியது
- ❖ போராட்டத்தை ஏற்று, பயங்கர ஏற்றத் தாழ்வையும் ஏற்றது

எண்ணத்தைக் கடந்தால் காலத்தைக் கடக்கலாம்.

- ❖ நீண்ட மெதுவான பொறுமையான சக்தி செயல்படும் வகை
- ❖ பொருள்களின் விஷயத்தில் குறையை வித்தாக ஊன்றி
- ❖ பெருவிவேகத்தை அது அறியாமையாக்கியது
- ❖ வாழ்வில் பொதிந்துள்ள பொருளின் தீர்க்கமான தீண்டுதலை அது குழப்பிற்று
- ❖ ஜிட உறக்கத்தின் ஞானத்தை வாய்டைத்து ஊமையாக்கியது
- ❖ புழுவின் உணர்ச்சியைக் குறைப்படுத்தியது, விலங்கும் அப்படியே
- ❖ மனித எண்ணத்தில் உருவான மனித குலத்தைச் சிதைத்தது
- ❖ எளிய ஒளியின்மீது நிழல் கரையாகப் படிந்தது
- ❖ இதயக் குகையின் சத்திய ஜோதியை இருட்டாக்கியது
- ❖ எவருமறியாமல் மூலஸ்தானக் குகையில் அது எரிந்தது
- ❖ விழுதின் இரகஸ்யத்தின் பின்
- ❖ கோவில் தேவதையுடன் சேர்ந்து செயல்பட்டு
- ❖ அதுவே வெற்றுச் சக்தி எதிராகப் பிறந்ததாகும்
- ❖ லோக மாதாவின் வலுவான உருவத்தை வழிபட்டு
- ❖ ஒளிமயமான அனந்தத்தைக் கேளி செய்து
- ❖ இரவில் லேசாக்க கறுத்த சிதைந்த நிழலுருவமாகி
- ❖ உயரும் ஆத்மாவின் தீவிரத்தைத் தடுத்து
- ❖ வாழ்வை மெதுவாகத் தட்டிடத் தயங்கி நடக்கச் செய்து

ஐகீஐஐ

வாழ்வை மாற்றுவது அதைவிடக் கடினம்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/ஏ. உள்ளே போய் உலகைக் காண்பது யூன் யோகம்.

- உள்ளே வேலையிருக்கிறது என்பது ஒரு நூல்.
- மனிதன் அறிவது புறம்.
- வீடு, மனிதர், ரோடு, கடை, கடைத்தெரு மனித வாழ்க்கை.
- அகமே வீடாயிற்று எனத் தோன்ற அனுபவம் வேண்டும்.
- பெண்ணுக்கு ஆணும், ஆணுக்குப் பெண்ணும் அகம்.
- அந்த அகத்தையும் கருதுவதில்லை.
- செயலே வாழ்வு என்பதால் புறமே செயல்.
- நினைக்காமல் செயல்படுவதில்லை.
- நினைப்பை மனம் அறிவதில்லை.
- செயலை அறியும், செயலை மட்டும் அறியும்.
- நினைவை அறியாதச் செயல் முழுமை பெறுவதில்லை.
- நினைவு நினைவுக்கு வந்தால் செயல் பூர்த்தியாகும்.
- நினைவை மறந்தது நினைவுக்கு வர 10 அல்லது 50 ஆண்டுகளாகும்.
- ஏமாந்தேன் என்பதை மனிதனால் ஏற்க முடியாது.
- எந்த நிமிஷமும் ஏமாறுவதே மனித வாழ்வு.
- பிறரை ஏமாற்றுவதே இலட்சியம்.
- அதனால் மனிதன் ஏமாந்து போகிறான்.
- அதை மட்டும் அவனால் ஏற்க முடிவதில்லை.
- அங்கு எழுவதே அனுபவம், வளர்ச்சி.
- அப்படி ஒரு இடமிருப்பதாகத் தெரியாது.

எளிமையான வாழ்வைக் கடினமான அனுபவமாக்குவது யோகம்.

- வாழ்வு உற்சாகமாக இருக்க புறத்தில் செயல்படுகிறான்.
- உற்சாகம் உள்ளத்திற்கு உடையது.
- உள்ளே உற்சாகம் அடங்கினால் உள்ளம் தெரியும்.
- வேலை உள்ளேயிருக்கிறது.
- உள்ளம் உணரும்.
- அறிவைவிட உணர்வுக்குத் தெளிவுண்டு.
- அதுவே உடலின் உணர்வானால் உடனே பலிக்கும்.
- யோகம் தவமாக ஆரம்பித்தது.
- தவமும் பலித்தது தரணியில்.
- தவம் பெரியது.
- தவம் உள்ளே சித்திப்பது.
- உலகை மறந்து உள்ளே பெறுவது தவம்.
- பூரண யோகம் புதிய யோகம்.
- இது இறைவனின் யோகம்.
- உள்ளே போய் பூரணனை அறிவது சரணாகதி.
- சரணாகதிக்கு நான்கு பாகம் உண்டு.
- ஜீவன், ஜீவியம், சக்தி, ஆனந்தம்.
- மனிதன் தானே ஆனந்தப்பட விழைகிறான்.
- தன் சக்தியே சாதிக்க வேண்டும்.
- தன்னைக் கடந்து அவனால் நினைக்க முடியாது.
- William Wordsworth – என்ற ஆங்கிலப் பெருங்கவி மலை தன்னைத் தொடர்வதைக் கண்டார்.
- அது பிரபஞ்ச ஜீவியம்.
- அவர் 30 மைல் நடப்பார்.

உடல் உறுதியடையது. மன உறுதி அதைவிட வலிமையானது.

- ஒரு நாள் 80 மைலும் நடந்தார்.
- உடல் வலுவான காலமது.
- உடல் செயல்பட்டால் உள்ளம் தெரியாது.
- இங்கிலாந்தில் Wales-இல் பிறந்தவருக்குக் கவியுள்ளம் உண்டு.
- 19-ஆம் நூற்றாண்டில் எல்லோரும் கவி படிப்பார்கள், எழுதுவார்கள்.
- இந்தியாவில் வங்காளம் அது போன்றது.
- கவி உள்ளே எழுந்தாலும் உள்ளே என்பது அதைக் கடந்தது.
- கவியுள்ளதைக் கடந்த உள் ஆன்மாவுக்குரியது.
- மனத்தைக் கடந்து ஆன்மாவை எட்ட வேண்டும்.
- ஆன்மாவின் பரிணாம வளர்ச்சியுள் நுழைய வேண்டும்.
- அதனுள் நான்கு பாகங்களும் நுழைய வேண்டும்.
- நுழைந்தவர் தன்னை இழக்க வேண்டும்.
- இழந்தவர் பெறுவது பூரணம்.
- அது பூரண யோகம்.
- உள்ளே வேலையிருப்பது யோகம்.
- புறம் அகத்தால் மாறுவது யோகம்.
- கீழ் லோகம் மாறுவது அடுத்த அம்சம்.
- இரண்டும் பகுதிகள்.
- சேர்ந்தது முழுமை.

(தொடரும்)

எஃகீஸைஃகீஸ்

ஜீவிய மனி

அடக்கம் இருந்தால் தீய சக்திகள் தொடாது என்கிறார் அன்னை.

சறுசறுப்பான சோம்பேறி.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

மனம் பெரியதை விழைகிறது. நல்லதைவிடப் பெரியதன் கவர்ச்சி அதிகம். நல்லதும் பெரியதானால் நல்லது. நல்லதற்கு முடிவில்லை. நல்ல மனத்திற்கு எதுவும் நல்லதாகத் தோன்றும். முரண்பாட்டை உடன்பாடாகக் கருதுவது நல்லது. கொடுக்கல் வாங்கவில் முடியும் என்பது வழக்கு. கொடுக்கல் பொருளானால் இது சரி. இது உலக வழக்கு. என்றும் மனிதன் உலகினின்று வேறுபட்டவன். மனிதன் உலகை உற்பத்தி செய்தான். உலகம் மனிதனை உற்பத்தி செய்தது என்பது மனம் தெளிவாகக் கூறுவது. அறிய முடியாதது உலகிலுள்ளும், மனிதனுள்ளும் வந்தது சிருஷ்டி. மனிதன் உலகில் வியாபித்து, அதைக் கடந்து பிரம்மத்தையடைந்து அவையிரண்டும் தன்னுள் நிரம்புவதைக் காண்பது பரிணாமம். நட்பு, உறவு, பிரியம் நெஞ்சு நிரம்புவதை நாடுகிறது. நெஞ்சம் நிறைவது நிறைந்த வாழ்வு. பெரிய மனிதனாகப் பிறந்தவன் தனித்து வாழ வேண்டும் என்பது சாவித்ரி. அதனால் அவனுக்கு நிறைந்த வாழ்வில்லை என்பதாகாது. மனிதன் நிரப்பாத இதயத்தை இறைவன் நிரப்புகிறான். மனிதனால் நிரம்பும் இதயம் அளவால் (quantity) நிரம்புவது. இறைவனால் நிரம்பும் நெஞ்சம் தரத்தால் (quality) நிரம்புவது. சாப்பாட்டிற்குச் சிரமப்படுபவனுக்குச் சாப்பாடு போதுமான அளவு கிடைத்தால் வயிறு நிரம்பும். வாய் ருசியை அறியாது. பசியடங்கும்வரை ருசி எழாது. ஒவ்வொரு குணத்திற்கும் அதற்குரிய கட்டம் வரும் பொழுதுதான் உருவாகும். பிரச்சனை வந்த பொழுது சமர்ப்பணம் உயிர் பெறும். ஒரு பிரச்சனையில் பல்வேறு விஷயங்களுண்டு. அவற்றுள் நமக்குச் சில தெரிந்திருக்கும். தெரிந்ததை யோசனை செய்தால் பிரச்சனை தீரும். தீராவிட்டால் யோசனை செய்த வழிகள் அடைபடும். சமர்ப்பணம் வேறு வழியாகச் செயல்படும். சமர்ப்பணம் செயல்பட நாம் சிந்திக்கக் கூடாது. சிந்தனையற்ற சமர்ப்பணம்

பலம் அமைப்புக்குரியது, உணவுக்கல்ல.

பலிக்கும். சிந்திப்பதைத் தவிர்க்க முடியாவிட்டால் அழைப்பு உதவும். சமர்ப்பணம் செயல்படும்வரை அழைப்பது அவசியம். அழைக்க மறுத்தால் 50 ஆண்டுகள் ஆனாலும் பிரச்சனை பிரச்சனையாகவே இருக்கும். அழைப்பு பிரச்சனை தீரும் சமர்ப்பணம். அது நம் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும். அடுத்த கட்டத்தில் நமக்குப் பிரச்சனை ஏற்படுத்த முயன்றவர் பிரச்சனையையும் தீர்க்கும். அதற்கும் அடுத்த கட்டத்தில் வாழ்வில் இப்பிரச்சனையைத் தீர்க்கும். கடன்பட்டவர் இந்த மனநிலையில் செய்யும் சமர்ப்பணம் அவர் கடனைத் தீர்க்கும். முடிவான கட்டத்தில் வாழ்வில் எவரும் கடன் பெற வேண்டாத நிலையை உண்டு பண்ணும். இவை பெரிய காரியங்கள். அறிய முடியாத பிரம்மம் சித்திக்க அறிய வேண்டும் என்ற நோக்கம் எதிராக மாறி அறிய வேண்டும் என எதுவுமில்லை என அறிய வேண்டும். அது பலித்ததற்கு அடையாளம் மொனம் சித்திப்பது. நதி மூலம், ரிஷி மூலம் கேட்கக் கூடாது என்பது பெரிய பழமொழி. நதியோ, ரிஷியோ பெறும் ஞானம் அவர்கள் மூலத்தைப் பொறுத்ததில்லை என்பதைப் பழமொழி கூறுகிறது. தொட்டிற்பழக்கம் சுடுகாடு மட்டில் எனில் பழக்கம் நிலைக்கும் எனத் தெரிகிறது. ஒரு கருத்தை அறிந்தால் அதன் எதிரான கருத்தும் உண்மையென அறிய வேண்டும் என்பது பகவான் கூற்று. பழக்கம் மாறும் எனக் காணலாம். எப்படி மாறும் என்பதையும் பழமொழி கூறும். இவற்றை நம் சொந்த வாழ்வில் முடிவானதாகக் கண்டால் நம் சுபாவம் புரியும். மாற்ற விரும்பினால் லேசாக மாறும். சிறுவன் கவனிக்க ஆரம்பித்து விட்டால் பெரியவர் அனுபவம் வரும். சிறிய அனுபவத்தால் பெரிய அறிவு பெறுவது பெரிய காரியம். பெற்ற பெரிய அறிவால் நம் அனுபவத்தை உயர்த்துவது பெரிய காரியம். ஒரு நண்பன் பொறுப்பற்ற முறையில் பெரிய ஆபத்தை விளைவிப்பதையும், அடுத்த நண்பன் பெரிய ஆபத்தைப் பெருந்தன்மையாக விலக்குவதும் கவனிப்பவர் எவரும் காணலாம். கவனிப்பது கல்வி. அறிவால் அனுபவத்தை

பலனைவிட மனம் தோற்றுத்திற்காகத் துடிக்கும்.

உயர்த்துவது கல்வியால் பயன்படும் நெஞ்சம். பெருந்தன்மை எப்படி வீண் பெருமையாகும். எப்படி வீண் பெருமையின் பெருந்தன்மையும் பலன் தரும் என்பதும் எவரும் காணக் கூடியது. விஷயத்தைக் (facts) கவனிப்பது பள்ளிப்பாடம். மனிதர்களைக் கவனிப்பது வாழ்வின் கல்வி (knowledge of life). ஆயிரம் முறை அனுபவித்தும் கற்காதவனுண்டு. ஒரு முறை கண்டதை உடனே ஏற்படும் உண்டு. எது எப்படி நடக்கிறது என்பது அடுத்த கட்ட அறிவு. சுயநலமிக்குச் சுற்றுப் புறத்தில் குறைவில்லை. பிறர் பொருளை எந்த அளவு ஒரு சுயநலமி விரும்புவான், அதைப் பெற என்ன சொல்வான், அதில் எந்த அளவு நியாயம் உண்டு என்பதை ஏராளமாகக் காணலாம். சிறுவர்கள் உட்பட சிந்தனையை எப்படிச் சிறப்பாக உயர்த்துகிறார்கள் என்பது நம்மைச் சுற்றியுண்டு. கவனிப்பவனுக்குக் கல்வி கட்டாயம் உண்டு. சொரணையுள்ளவன் ஏராளமாகக் கற்கிறான். சொரணை கெட்டவனுக்கு எதுவும் எட்டாது என்பதை ஒரே நாளில் பல முறை காணலாம். பரம்பரைப் பண்பு பத்தாயிரம் மடங்கு பெரியது என்பது கூறத் தேவையில்லை. பெரிய இலட்சியத்தைப் பெரிய குரவில் பேசி நேரம் வரும் பொழுது அடியோடு காற்றில் விட்டவர்களை எல்லா இடத்திலும் காணலாம். அறிவை நாடுபவனுக்கு அதைவிடப் பெரிய பள்ளியில்லை. பிரம்மத்தை அறிந்தால் எல்லாவற்றையும் அறியலாம் என்பது மரபு. அது எப்படி என யோசனை செய்பவனுக்கு அந்த உண்மை எல்லாக் கட்டங்களிலும் தெரியும். அவன் பள்ளியால், கல்லூரியால் தொடர்ந்து பயன் பெற முடியாது. பெரியவர் பெற்றதைச் சிறுவரும் பெறலாம் என்பதையும் பெரியவர் பெறாததையும் சிறுவர் பெறலாம் என 10 வயதிற்கு முன் அறியலாம். மேதை என்பவனுக்குச் சமூகம் பெரும் கல்விக் கூடம். கல்வியில் கட்டங்கள் பல. விவரம் (facts) விஷயம் (thought) என்பது விவரத்தைச் சிந்தித்து அறிவது. அனுபவம் கவனத்தால் வருவது. அறிவு வேறு அனுபவம் வேறு என்பது கூர்ந்து கவனிப்பதால் வரும் அறிவு.

உண்மை, வரம்பு மற்றும், உண்மையே.

அனைவரும் அனைத்தையும் பேசவர். அவை அர்த்தமற்றவை என ஒதுக்காமல், அனைத்திற்கும் அததற்கு நேரம் வந்தால் முழு அர்த்தம் வரும் எனக் கொள்வது எவர் பேசவதைக் கேட்டும் அறிவு பெறலாம் எனத் தெரியும். பெரிய மனிதர், பெரிய இடம், பெரிய காரியம், பெரிய நேரம் எனப் பெரியது பல உண்டு. நம் கண்ணில் அவை படாமலிருக்காது. அவற்றால் ஆயுள் முழுவதும் பலன் பெறும் விவரம், விஷயம், சூட்சமம், நுணுக்கம், சூட்சம நுணுக்கம், வாழ்வின் இரகசியங்கள், ஆன்மீகப் பொக்கிஷங்கள் புதை பொருளாக உள்ளன. கவனம் ஞானம். பெறத் தடையில்லை, முடிவில்லை. அலட்சியம், அறியாமை என்பவை வாழ்விற்கு முக்கியமானவை. மரத்திலிருந்து விழும் ஆப்பிள் நியூட்டனை மேதையாக்கியது எனக் கேள்விப் பட்டால், விழும் ஆப்பிள் எப்படி அனந்தமானது எனத் தெரியும். மேதை எப்படித் தன் கல்வியைப் பெறுகிறான் என்பது எவரும் கண்டுபிடிக்கக் கூடியது. பீர்பால் கதைகள் அந்த இரகசியங்களைக் கூறும். இன்று அதைக் காண்பது முடியும். சமூகம் தரும் கல்வியை ஸதாபனம் தரும்படி அமைப்பது புதுக் கல்வித்திட்டம். இன்று அதைக் கண்டு உலகுக்கு அளிப்பதைச் செய்யும் சேவை, new technology செய்யும் சேவையைவிடப் பெரியது. அதை ஆரம்பித்து விட்டால் அதற்கே சுயமான திறனுண்டு. சுயமாக அது வளரக் கூடியது (self-creative), விதையைப் போன்றது. விதை தன்னுள் மரத்தைக் கொண்டிருப்பது போல் பிரபஞ்சம் தன்னுள் பிரம்மத்தைக் கொண்டுள்ளது. பிரம்மத்தைப் பிரபஞ்சத்தில் அறிவது ஆன்மீக ஞானம். சிறு குழந்தை எப்படி அறிவு பெறுகிறது என அறியும் பொறுமை நமக்கில்லை. அது ஆழ்மனக் செயல். சிறு குழந்தை பெறும் அறிவு தரும் வாயில். அன்னையும், ஸ்ரீ அரவிந்தரும் தந்த ஞானம் பெரியது. அதை அனைவருக்கும் வழங்குவது வாழ்வில் பெரிய பாக்கியம்.

(தொடரும்...)

ஏஃஜெஸ்ஜிஃ

அதிகாரம் செய்யும் மனைவிக்கு அறிவுக்குரிய விளக்கமில்லை.

அ�ெண்டா

அன்னை சத் பிரேமை 10.30-க்குச் சந்திப்பார்கள்.

அவர் செயலாளர்கள் நேரம் வளர்த்துவதால் 10.30 தள்ளிப் போகும். மறைமுகமாக அன்னை தம் அவசரத்தை உணர்த்தி-னாலும் காரியதரிசிகள் பேசிக்கொண்டேயிருப்பார்கள். அப்படி இன்று 1 மணி தாமதமாகிவிட்டது.

“சரி. மணி 11.30 ஆகிவிட்டது. நான் எதையும் ஆரம்பிக்க-வில்லை. பேசவதோ, பேசாமலிருப்பதோ இல்லை. (எனெனில் பேசாமலிருப்பது நெடுநேரம் தொடரும்).

Oct. 30-ஆம் தேதி (சத் பிரேம் பிறந்த நாள்) நான் பியானோ வாசிக்கிறேன். என்ன வரும் என எனக்குத் தெரியாது. ஒரு நாள் நான் அமைதியாக உட்கார்ந்திருந்த பொழுது அது தானே வரும். திடீரென நான் உயரமாக வளர்கிறேன். மிக அதிக உயரம். கைகள் மிகப் பெரியதாகவும், ஒரு பியானோ முன் நான் அமர்ந்திருக்கிறேன். அது இந்த பியானோ இல்லை. அது ரொம்ப பெரிய பியானோ. நான் அப்படிப்பட்ட சங்கீதத்தை வாசிக்க ஆரம்பித்துவிட்டேன். அது பயங்கரமான பிரமாதமாக அமைந்தது. நான் என்னைக் கவனித்த பொழுது என் கைகள் மிகப் பெரியதாக இருந்தன. பியானோவும் ரொம்பப் பெரியதாக இருந்தது. அது மிகவும் நன்றாக இருந்தது. (அன்னை சிரிக்கிறார்கள்) சங்கீதம் மிக நன்றாக இருந்தது.”

“நான் என்னை அதுபோல் கண்டது அதுவே முதல் முறை. சங்கீதம் அங்கில்லை. நினைவில் எதுவுமில்லை. ஒரு மெட்டுமில்லை.”

(அன்னை பார்வையாளர் நோட்டைக் காண்கிறார். அவரைப் பார்க்க வருபவர்களுக்குரிய appointment நோட் அது).

பரோபகாரம் அகந்தயின் லட்சியக் கருவி.

“இவை எல்லாம் appointment (அன்னை appointment என்பது அன்பர் தரிசனம் பெறும் நேரம்). இது எனிமையானது. இதனால் களைப்பேற்படாது - அவசரப்படாவிட்டால் களைப்பு எழாது. அடுத்தது என்ன என இடைவிடாது நினைப்பது பயங்கரமானது. என்ன வருகிறது என யோசிக்காமல் செயல்படுவது நன்று. அது கெட்ட பழக்கம் (குறும்பாக சிரிக்கிறார்). மீண்டும் சிந்திக்கிறதா? ஏனெனில் நான் ‘நான் மீணைப் போல் வாழ்கிறேன்’ எனக் கூற நினைக்கிறேன்.”

ஓ லை ஜீ லை ஓ.

ஜீவிய மணி

ஒரு ஊரில் ஒரே பெயருள்ள இரண்டு சேவை ஸ்தாபனங்கள். ஒன்று சேவை செய்கிறது, மற்றது சேவை செய்வதில்லை. சேவை ஸ்தாபனம் அருகிலுள்ள ஆலைத் தொழிலாளிகளுக்கு அதிக சேவை செய்வதால் ஆலையிலிருந்து ஒரு பெரிய நன்கொடையை எதிர்பார்த்தனர். ஒரு வருஷ காலமாக நடந்து பல கட்டாங்களைத் தாண்டி வந்து பெரிய நன்கொடையை சென்னை தலைமை ஆபீஸ் சாங்கிளி செய்தது. இதையெல்லாம் கவனித்து வந்த சேவை செய்யாத ஸ்தாபனத் தலைவர் தன் ஸ்தாபனத்திற்கும் அதே பெயர் இருப்பதால், தலைமை ஆபீஸில் உள்ளூர் நிலவரம் தெரியாது என்பதால், பணம் சாங்கிளி ஆனவுடன் தான் போய் அதை தன் ஸ்தாபனத்திற்குப் பெற்றுக் கொண்டார். சேவை செய்த ஸ்தாபனம் ரொர்ந்துவிட்டது. பெற்றவர் தன் 30 வருஷ சாங்கிலை ஸ்தாபனம் பாராட்டும் விழாவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். 30 வருஷமாக அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு உழைத்தவர் அவர். அவர்கள் நிறுவனத்தின் தலைமைப் பீடத்திலிருந்து ஒரு புதியவரை அங்கு நியமித்து, 30 வருஷமாக வேலை செய்தவரை விலக்கி விட்டு விழா கொண்டாடினார்கள். பாராட்டு முழுவதும் புதியவருக்குப் போய்க் கேர்ந்தது. புற வாழ்க்கை, அகவுணர்வைப் பிரதிபலிக்கின்றது என்ற உண்மையை நாம் புறக்கணிக்கலாம், வாழ்வு புறக்கணிக்க முடியாது. புறக்கணிக்காது.

ஒருவரை அழிப்பது, அடுத்தவரை உயர்த்தும்.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

உலகம் ‘பிரிவினை’யால் உழல்கிறது. குடும்பம் பிரிந்து வழக்கு நடக்கிறது. பிரிவினைக்கு ஆரம்பம் மனம். மனம் பிரிக்கும் கருவி. புருஷனை, பிரகிருதியின்று பிரிக்கிறது. மனம் சக்சிதானந்தத்திலிருந்து ‘சத்’தைப் பிரித்து இதுவே முழு சக்சிதானந்தம் எனக் கூறுகிறது. பிரம்மம் முழுமையானது. உலகையும், பிரபஞ்சத்தையும், சிருஷ்டியையும் கடந்தது. சுதந்திரமானது. ரூபமோ, குணங்களோ அற்றது. எல்லா-வற்றையும் கடந்தது. எதுவும் தேவைப்படாதது. மனம் அந்த முழு பிரம்மத்தை அசையாத பிரம்மம், அசையும் பிரம்மம் என இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கிறது. அசையாத பிரம்மத்தைக் கண்டவர் அதை அசை புருஷன் என்றனர். மேலும், அதுவே முழு பிரம்மம் எனவும், அசையும் பிரம்மம் மாயை எனவும் கூறினர். வித்தையை மனம் கண்டு வியந்தது. வித்தையே சத்தியம் எனக் கூறியது. அவித்தையை அது காண மறுத்து, கணக்கில் சேர்ப்பதில்லை. பரமாத்ம துரிசனம் கண்டு பரமபதம் பெற்ற மனம் அதற்கெதிரான பாதாளம் என அதன் மறுபகுதி-யிருப்பதை மறந்து தன் தத்துவத்தின் முழுமைக்குப் பரமாத்மாவை மையமாக்கியது. அதன் வினைவாக பாதாளம், இருள், தீமை என்பது மாயையென வர்ணிக்கப்பட்டது. மோட்சம் பெரிதெனக் கண்டது. ஜிந்து நிலை மோட்சத்தையும் அளவு கடந்துப் போற்றியது. மோட்சம் பெறாத ஆத்மாக்களை மறந்தது. பலிப்பாறையில் சுவாமி விவேகானந்தர் தியானம் செய்த பொழுது இந்திய மக்கள் இருண்ட ஆத்மாக்களாக இருந்தனர். அவர் தன் தபோவலிமையால் செய்த பிரார்த்தனையால் இருண்ட ஆத்மாக்கள் ஒனிமையமான ஆத்மாக்களாக மாறின. மோட்சம் பெறும் மகான் உலகில் உள்ள மற்ற ஆத்மாக்களை மறந்து விடுகிறார். இறைவன் உலகைப் படைத்தான் என்றவுடன் உலகம் வேறு அவன் படைப்பு வேறு எனப் பிரிவினை எழுந்தது.

பக்தனுக்கு நல்லது மட்டுமே நடக்கும்.

கடவுள், மனிதன், விலங்கு படைப்பில் உள்ள ஜீவன்கள். விலங்கு உணவு உண்டால் உறங்கப் போய் விடும். கடவுள்கள் பூமி அளவு பரிமாணமுள்ளவர். ஜோதிமயமானவர். ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் சக்திகளைப் பெற்றவர். பூலோகம் இருட்டில் உள்ளது. அதை மீட்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்கட்டுத் தோன்றியதே இல்லை.

அந்த இலட்சியம் மனிதன் யூத்தி செய்ய வேண்டியது.

புத்தரும், விவேகானந்தரும் ‘உலகில் ஒரு ஜீவாத்மா இருளில் உள்ளவரை எனக்கு மோட்சம் தேவையில்லை’ என்றனர். திருவருமாற்றம் உலகை முழுவதும் இருளிலிருந்து ஒனிமையாக்கும். அதற்கு முன் கட்டம் உலகம் பிரம்மத்திற்கு உயர்த்தப்பட வேண்டும். அதன்முன் பாதாளமும், பரமாத்மாவும் இணைய வேண்டும். அவை இணைய மனிதன் கருவி, அரங்கம். வாழ்வைப் புறக்கணிக்காமல் ஆத்மா ஏற்றால் பாதாளம் உயர்ந்து பரமாத்மாவுடன் இணையும். அதை ஜீவாத்மா செய்ய முடியாது. பரமாத்மாவும் செய்யாது. அவையிணையும் பிரம்மம் செய்யும்.

மனிதனை மரபு, உடல் பெற்ற மனம் தன்னுள் ஆத்மாவைக் கொண்டதாகக் கருதுகிறது. பகவான் மனித வாழ்வு பிறப்புக்கு முன் ஆரம்பித்து, மரணத்திற்குப் பின் தொடர்வதாகக் கூறுகிறார். அவன் மனம் நாம் அறியும் மனமில்லை. அவன் உடலும் நாம் அறியும் கை கால் தலையாலான உடலில்லை. உலகில் உள்ளது ஒரு உடல், ஒரு மனம், ஒரு வாழ்வு. அதன் ஒரு மையம் தனி மனிதன். இது மனிதனுக்குரிய பிரபஞ்ச அம்சம். அவன் ஆத்மாவை மரபு ஜீவாத்மா எனக் கூறுகிறது. பரமாத்மாவிலிருந்து எழுந்த பல லட்சம் ஆத்மாக்களில் ஒன்றாகக் கருதுகிறது. பகவான் அக்கூற்றை ஏற்கிறார். அதுவே முடிவில்லை. ஜீவாத்மாவைக் கடந்து பரமாத்மா உள்ளது. இதை கீதை பரமாத்மா, பரபுருஷா, பராத்பரா என வர்ணிக்கிறது. அதுவும் முடிவில்லை. அவையிரண்டையும் உட்கொள்ளும்

யோகிக்கு நடப்பவை எல்லாம் நல்லவை.

பிரம்மம் உண்டு. அதுவே முடிவு. அந்த பிரம்மமே மனிதனுடைய ஆத்மா என்கிறார் பகவான்.

மனிதனுக்கு மனிதன் என்ற யூலோக அம்சமும் ஜீவாத்மா என்ற பிரயஞ்ச அம்சமும் பிரம்மம் என்ற காலத்தைக் கடந்த அம்சமும்

உண்டு என்கிறார் பகவான். மரபு மனிதனை முதல் அம்சமாகக் கருதுவதால் மரபு மேல்மனத்தை மட்டும் அறியும். இது ஜீவனற்ற ஜீடான மனம். சற்று இதன் கீழ் வந்தால் உள்ள உள்மனம் சூட்சமமானது என அறியலாம். முக்கியமாக சூட்சம உடல் அங்கு விளங்கும். சூட்சம வாழ்வும், சூட்சம மனமும் உள்ள லோகம் அது. மரபு அதை அறியும். ஆனால் நடைமுறையில் அதைக் கருதுவதில்லை. யோகிகள், முனிவர், மகான், மந்திரவாதிகள் உரிய லோகம் அது. அவர்கள் சித்து வினையாடுவது இந்த லோக சக்தியால். சங்கரர் கங்கைக் கரையிலிருந்து எதிர்க்கரையிலிருந்து சிஷ்யனை வரச்சொல்லி கை காட்டியபொழுது சிஷ்யன் எந்தச் சிந்தனையுமின்றி நீரில் நடந்தான். அவன் பாதங்களை பத்மம் தாங்கியது. அவரை பத்மபாதர் என உலகம் அறியும். தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் தலையை வெட்ட ஒங்கிய வாள் மறைந்தது இந்த லோக சக்தியால். மரபு இதை அறியும் என்றாலும் அவர்களுடைய யோகப் பாதைக்குரிய கருவியாக இந்த லோகத்தைக் கருதவில்லை. சித்து வினையாடக் கூடாது என்றும் கூறினர். சத்திய ஜீவியத்தில் மனிதன் தன் மூன்று அம்சங்களும் மலரக் கண்டால் வாழ்வு முழுவதும் சித்தாக வினையாடும். மரபு மனிதனை மேல்மன ஆத்மாவாகக் கருத ஆரம்பித்தால் அது முடியும் பொழுது அகந்தையை ஆத்மா என்று கூறும் நிலை எழுகிறது. இந்த ஆத்மா காலம், மனம், சிறியது, அகந்தை, ஜீடான மேல்மனத்திற்கு உட்பட்டு செயல்படும். அகந்தை ஆத்மாவாயிற்று.

(தொடரும்)

ஒஜைக்ஷன்

சுயநலமிக்கும், யோகிக்கும் தீவிரம் ஒன்றே.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

முடிடுத்தனம்:

Crudeness, rudeness, impoliteness என்ற சொற்கள் ஆங்கிலத்தில் நாகரீகம் இல்லாத பழக்கம், முரட்டுத்தனம், மரியாதைக்குறைவான பழக்கம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும். படிப்பறிவில்லாதவனுக்கு நாம் சொல்வது புரியவில்லை, அறிவில்லாததால் புரியவில்லை என்பதை நேரடியாகச் சொல்வது rude speech, அநாகரீகமான சொல்லாகும். இதை மரியாதையாகப் பல்வேறு அளவில் சொல்லலாம். உதாரணமாக, நான் சொல்வதை நீங்கள் ஏற்கவில்லையா? இது என் கருத்து. நான் விளக்கமாகக் கூறவில்லையா? இது விஷயமாக அபிப்பிராயபேதம் உண்டா? பல experts வல்லுநர்களுடைய அபிப்பிராயம் இது. ஓர் உதாரணத்தால் இதை விளக்கட்டுமா?

கேட்டவருக்கு அறிவில்லாததால், படிப்பில்லாததால் புரியவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டாமல், வேறு கோணத்தில் பேசவது நாகரீகம். பேச்சு அநாகரீகமாக இருப்பது போல் பழக்கம் அநாகரீகமாக இருப்பதுண்டு. மேலும் பிறரால் புரிந்து கொள்ள முடியாத கருத்தைப் பேசவது நாகரீகமில்லை. பிறரால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தாலும், ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத கருத்தை வெளிப்படுத்தாமலிருப்பது நாகரீகம். விஷயம் சரியாக இருந்தாலும், கேட்பவருக்குப் புரியாது. ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார் என்றால், அப்படிச் சொல்வதைத் தவிர்ப்பது நாகரீகம். சொல்வது அநாகரீகம். இது ஒருவகை முரட்டுத்தனம், rudeness எனப்படும்.

வரையறை:

மனிதனுக்கு ஆயிரம் ஆசைகளுண்டு. அவற்றை வெளிப்படுத்த குடும்பம் தடை, சமூகம் அனுமதிக்காது. நண்பர்கள் விலகுவார்கள், மனச்சாட்சி குறுக்கிடும், பழக்கம் ஒத்து வாராது, கைக் கூசும். இத்துடன் தன் அந்தரங்க ஆசைகளைப் பூர்த்திச்

பலன் குறைந்தபட்சம்; புரிவது அதிகபட்சம்.

செய்ய மனிதன் முனைந்தால், குடும்பம் சீரழியும், நாலு பேரிடம் நாளைக்கு உதவி கேட்க முடியாது. எவரும் நம்மை அழைக்கமாட்டார்கள், வாழ்க்கை நடத்துவது சிரமம். Security in life வாழ்வில் பாதுகாப்புப் போய்விடும்.

செல்வம் வந்த பொழுது, உயர் பதவி வந்த பொழுது, வெளி நாட்டிலிருக்கும் பொழுது, மனிதன் தன் ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முனைந்தால் இந்தப் பாதுகாப்புப் போவதில்லை. சமூகம் தண்டிப்பதில்லை.

பாதுகாப்புக்கு குந்தகம் வாராது. சமூகம் தண்டிக்காது என்ற நிலையை மனிதன் அடைந்தவுடன் அவன் முதற்காரியமாகச் செய்வது, தன் வரையறையை மீறி ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வான். அவை கீழ்க்கண்டது போன்ற செயல்களாக இருக்கும்.

சமூகக் கட்டுப்பாட்டைத் தாண்டி செயல்படுதல், பகுத்தறிவுக்குப் (rationality) பொருத்தமானதை மீறுவது, (Common Sense) அறிவுள்ளவன் தவிரப்பதை விரும்பிச் செய்வது, நல்லது, முறை என்பவற்றை மீறுதல், தன் வாழ்வைப் பாழ் செய்யக் கூடியவற்றைச் செய்வது.

இந்தச் சட்டத்திற்கு விதிவிலக்கில்லை. அப்படி விதிவிலக்காக இருந்தால், அவருடைய செயல் நல்லதாக, ஆனால் மேற்சொன்ன இலட்சணத்துடனிருக்கும். உதாரணமாக அபரிமிதமான செல்வம் விரைவாக வந்தவுடன் பலர் இரண்டாவது மனைவி, மூன்றாம் மனைவி எனப் பெண்களைத் தேடுகிறார்கள். எந்தச் சொத்தை வாங்க ஊரில் எவரும் மறுக்கின்றார்களோ, அதை வாங்க முனைவர். நம்முரில் பரீட்சையில் பாஸ் செய்ய முடியாத பின்னையை அதிகப் பணம் செலவு செய்து அமெரிக்கப் பள்ளியில் சேர்க்க ஆசைப்படுவார்கள். நண்பர்களை உதாசீனம் செய்வார்கள். கடமைகளில் தவறுவார்கள். தம் சொத்தைப் போல் 8 மடங்கு, 10 மடங்கு காரியத்தில் ஈடுபட்டுச் சொத்தை இழக்க முயல்வார்கள்.

நிலைகளை நிதர்சனமாக அறிவது நிர்வாணத்தைவிட உயர்ந்து.

இவர்களெல்லாம் எல்லையைத் தவறான முறையில், மட்டமான முறையில் மீறுகிறார்கள். நல்ல முறையிலும் உயர்ந்த முறையிலும் எல்லையை மீறலாம். விதிவிலக்கானவர்கள் அப்படிச் செய்வார்கள். இலட்சியத்திற்காக எல்லையை மீறுவார்கள். காவல்காரனுக்கு அல்லது கணக்குப்பிள்ளைக்கு அவன் நேர்மை கருதி சொத்தைக் கொடுப்பதும், நாட்டுக்காகச் சொத்தையும், தொழிலையும் தியாகம் செய்து சேவை செய்வதும் ஆகியவை எல்லையை மீறுவதாகும்.

பாதுகாப்புக்குப் பங்கம் வரும்வரை, சமூகம் தண்டிக்கும்வரை எவரும் எல்லையை மீறிச் செயல்படுவதில்லை. பாதுகாப்பு நிலை, சமூகம் தண்டிக்காது என உறுதியாகத் தெரிந்தால், நல்லவன் நல்ல காரியத்திற்காகவும், மட்டமானவன் ஆதாயத்திற்காகவும் எல்லையை மீறிச் செயல்படுவான்.

மனிதன் என்பவன் யார்? மனித உடலோடு பிறந்தவர்கள் அனைவரும் மனிதர்கள்தாம். அது ஐடமான உண்மை (physical fact). மனம் உடையவன் மனிதன் என்பது ஒரு விளக்கம். Man is a mental being. அறிவால் செயல்படுவான் மனிதன் என்று கொண்டால், அதில் ஒரு சிலரே தேறுவார்கள். இலட்சியமான எதையும், ஐடமான உண்மையையும் புறக்கணித்து, பொதுவான உண்மையை நாடுவோம்.

(தொடரும்)

ஒழிகளைகொடு

சென்னை, காந்தி மண்டபத்தில் தியானக்கூடல்

இந்த மாதம் 14/07/2019 இரண்டாம் ஞாயிற்றுக் கிழமை அன்று அடையாறில் உள்ள காந்தி மண்டபத்தில் காலை 9.30-க்கு நடைபெற இருக்கும் தியானக்கூடலில் அனைத்து அன்பர்களும் கலந்து கொண்டு பயண்டைய வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

**ஆசயின்றித் தேடும் அதிக வசதி நமக்கும்
நாடுக்கும் வளம் தரும்.**

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

ஜடத்திலிருந்து ஆத்மாவும், பிரம்மமும் வெளிப்படுவது
சத்திய ஜீவியம்

தற்சமயம் மேல்மனத்தில் செயல்படுவது மனம் இல்லை. உயிர் (Vital) பிராணன் எனப்படும். அது ஆசையாக இருக்கிறது.

ஆசை விலகி மனம் செயல்பட ஒருவர் அறிஞராக இருப்பது அவசியம்.

அது ஞானியின் நிலை.

அடுத்த உயர்ந்த கட்டம் மனத்தில் ஆத்மா செயல்படுவது - அவர் ரிஷி, பெரிய ரிஷி.

மூன்றாம் கட்டம் சத்திய ஜீவியம் செயல்படுவது - அது உலகிலில்லை.

மனத்தைக் கடந்த உணர்வில் (இதயம், நெஞ்சு, emotions) இப்பொழுது செயல்படுவது உணர்வு.

மனம் அதில் செயல்படுவது பக்தி யோகம் உயர்ந்த ஞான யோகமாவது.

பெரிய மகரிஷிகள் நிலை. அதை எட்டியவர் வரலாறு எனக்குத் தெரியாது.

இதயத்தில் ஆத்மா வெளிப்படுவது அதைவிடப் பெரியது.

உடலில் (ஜடத்தில்) இப்பொழுது வேலை செய்வது ஜடம்.

அடுத்தாற்போல் உணர்வும், அதைக் கடந்து மனமும், அதையும் தாண்டி ஆத்மாவும், முடிவாக பிரம்மமும் ஜடத்தில் செயல்படும் முடிவான கட்டம்.

அறியாமை அறிவாகாது என்ற ஞானம் தரும் யோகம்.

பகவான், அன்னையைத் தவிர வேறு யாரும் அம்முயற்சியை மேற்கொள்ளவில்லை.

எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு பலித்தது என்று அவர்கள் நூலைப் படித்து மட்டும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. ஒரு சாதகருக்கு அது சித்தித்தால் அப்பொழுது அது புரியும்.

ஜீவாத்மா, பரமாத்மா, பிரபஞ்ச ஆத்மா, உலகத்து ஆத்மா

- ஒரு மனிதனுடைய ஆத்மா ஜீவாத்மா. ஜீவனின் ஆத்மா ஜீவாத்மா. இது சித்தித்தால் அவன் ஜீவன் முக்தனாகிறான்.
- பரமாத்மா என்பது பல்லாயிரம் ஜீவாத்மாக்கள் சிருஷ்டிப்பது. மரபு ஜீவாத்மா பரமாத்மாவின் பகுதி எனவும் ஜீவன் முக்தன் பரமாத்மாவை அடைதல் பெரிய மோட்சம் - இரண்டாம் கட்டம் - எனவும் கூறுகிறது. அத்துடன் பரமாத்மாவை அடைந்த ஜீவாத்மா பரமாத்மாவில் கரைந்து விடுகிறது எனக் கூறுகிறது.
- பகவான் பரமாத்மா பல்லாயிரக்கணக்கான ஜீவாத்மாக்களை (பிரியாமல் பிரித்து) சிருஷ்டிக்கிறது எனகிறார்.
- ஜீவாத்மா பரமாத்மாவில் கரைவதில்லை.
- ஜீவாத்மா பரமாத்மாவாக பரிணாமத்தால் உயர்கிறது எனகிறார்.
- உலகம், பிரபஞ்சம் (Universal, Cosmos)
மனிதர் வாழ்வது உலகம். அதன் ஆத்மா உலகத்து ஆத்மா. சிருஷ்டி முழுவதும் (சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரம்) சேர்ந்தது பிரபஞ்சம்.
பிரபஞ்சத்தின் ஆத்மா பிரபஞ்ச ஆத்மா.
- பிரபஞ்சத்தை Cosmos எனவும், உலகத்தை Universe எனவும் குறிப்பிடுகிறார்.

ஞானமும், வீரமும், அற்புதங்களை அன்றாட நிகழ்ச்சிகளாக்கும்.

- மரபு ஆயிரக்கணக்கான ஜீவாத்மாக்களைக் கூறுகிறது. பகவான் ஓரே ஜீவாத்மா ஆயிரமாகப் பிரிந்துத் தெரிகிறது என்கிறார்.

சிருஷ்டி

பிரம்மம் உள்ளது. அது தன் இடத்தில் பிரம்மமாக உள்ளது.

பிரம்மம் சிருஷ்டிக்க முயல்கிறது.

முதற்கட்டத்தில் பிரம்மம் சிருஷ்டிக்குள் வருகிறது.

சிருஷ்டிக்குள் வந்த பிரம்மம் சத்தியம் எனப்படும்.

மனிதனுடைய பார்வைக்கு இந்த சத்தியம் மூன்றாகப் பிரிந்து தெரிகிறது. அவை

ஆத்மா-பூருஷ- ஈஸ்வரா.

இந்த ஆத்மாவுக்குப் பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த பிரம்ம அம்சமுண்டு.

புருஷாவுக்குப் பிரபஞ்ச அம்சம்.

ஈஸ்வரனுக்கு மனித அம்சம்.

(புருஷனுள் ஆத்மாவும், ஈஸ்வரனுள் ஆத்மாவும் புருஷனும் அடங்குவார்கள்)

மாதானும் மரமாத்மாவும் இணைந்து, உயர்ந்து நிற்மத்துடன் ஜக்கியமானால், மனம் வளர்ந்து உயர்ந்தால், தீருவுருமாற்றம் என்கு.

(தொடரும்)

ஒழினாலோ

ஸ்ரீ அரவிந்த சூடர்

தளர்ந்த மனம் மனிதனை நம்புகிறது. தெய்வத்தை நம்பும் மனம் தளர்க்கியை கீழந்து நம்பிக்கைப் பெறுகிறது. கிடு மாற சில நிமிலூமோகும். நம்பிக்கை வந்தவுடன் காரியம் பலக்கிறது.

சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட வேலை.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 5

(சென்ற இதழின் தொடர்க்கி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்

சொற்பொழிவாற்றிய தேதி : 17.09.2017

6. சன்னியாசத்திற்குரிய உடையுண்டு. பல அடையாளங்களும் உண்டு. எனிதில் அவை தெரியும் என மனிதன் நினைக்கிறான். ஐங்கனுடைய சுதந்திரம் அதைப் பறைசாற்றவில்லை. அவர் ஆடை உலகுக்குரியது. நாரதருக்கும் அது தெரியவில்லை.

ஜடாமுடி, தாடி, காவியிடை, கமண்டலம், தடி சன்னியாசத்திற்குரிய சின்னங்கள். முகத்தின் தேஜஸ், மெளனம், சாந்தமான பேச்சு, அமைதியான நடை, ஆனந்தமான உள்ளம் இதயச்சின்னங்கள். சன்னியாசி வசிப்பது காட்டில். எவராவது அவரை அணுகி ஆசீர்வாதம் கேட்டால் கொடுப்பது துறவியின் கடமை. வித்யா சாகரை Chief guest-ஆக அழைத்த பார்ட்டிக்கு அவர் வேஷ்டி கட்டி வந்தார். டின்னர் ஆரம்பித்த பொழுது அவர் சாப்பாட்டை எடுத்துக் கோட்டுப் பையில் போட்டார். என் இப்படி செய்கிறார் எனக் கேட்ட பொழுது “அழைப்பு எனக்கில்லை என் உடைக்கு” என்றார். ராஜீவ் நடத்திய Asian Olympics-இல் பாஸ் இல்லாமல் அவரை உள்ளே விட மறுத்தான். இந்திரா பிரதம மந்திரியாக இருந்து எமர்ஜென்சி வந்த பொழுது நாட்டில் எதிர்ப்பு ஏராளம். குஜராத்தில் Fernandes எதிர்ப்பின் தலைவர். இந்திரா கூட்டம் வந்தது. கூட்டத்தில் dynamite வைத்தார்கள். அதை அங்கிருந்த Mine company-யிலிருந்து பெற்றனர். Dynamite stock-களுக்கு இன்ஜீனியர் பொறுப்பு. முதலாளி சேட் Dynamite கொடுக்க உத்தரவிட்டார். உத்தரவு செல்லாது. போட அவருக்கு அதிகாரமில்லை. இன்ஜீனியர் Dynamite-ஐக் கொடுத்தார். கூட்டத்தில் Dynamite வெடித்தது. இன்ஜீனியர் கைது செய்யப்பட்டார். இன்ஜீனியர் அன்னையை

சமர்ப்பணத்தின் ஞானபூர்வமான அஸ்திவாரம்.

அறிவாரெனினும் அன்பரில்லை. புதுவைக்குப் பாதுகாப்புத் தேடி எழுதினார். கேஸ் வந்தது. கூண்டில் இன்ஜீனியர் நிற்கிறார். முதலானி சேட் வந்து “இன்ஜீனியரை தண்டிக்கக்கூடாது. என் உத்தரவின் பேரால் அவர் Dynamite-ஐ கொடுத்தார் என்னைக் கைது செய்யவும்” என இன்ஜீனியரை விடுதலை செய்தார். எலக்ஷ்ணில் Fernandas M.P.-யாகி ரயில்வே மந்திரியானார். வேலையை ஒப்புக்கொள்ள தனியாக ஆபீசுக்கு வந்தார். Pass இல்லாமல் உள்ளே விட மறுத்தான் பிழுன். ஆடைக்குரிய அவசியம் அது. கடவுள்கட்டே சைத்திய புருஷனில்லை. நாரதர்க்கும் அது இல்லை. ஐனகன் சைத்திய புருஷன் வளர்ந்த மகரிஷி. அவருக்கு சன்னியாச சின்னங்களான ஐடாமுடி, தாடி, காவியிடை போன்றவையில்லை. நாரதருக்கு அவர் ஆத்ம வளர்க்கி தெரியவில்லை. பகவான் அவிப்பூரில் சுத்திய ஜீவிய சித்தி பெற்றவர். போலீஸாக்கு அது தெரியாது. கூண்டில் அடைத்துக் கோர்ட்டில் நிற்க வைத்தனர். வகுகீல் கேள்விகட்டு பகவான் பதில் கூறவில்லை. விடுதலை செய்யப்பட்டார். விவேகானந்தர் நேபால் போன பொழுது ஒருவர் வீட்டில் தங்கினார். அந்த நாட்டு உபசாரப்படி வந்த விருந்தினருக்கு வீட்டுப் பெண்களைத் தருவது வழக்கம். அவர்கட்டு விவேகானந்தர் சன்னியாசி என்பதையும் புறக்கணித்து உபசாரத்தை ஏற்காததால் அவர் மீது கோபப்பட்டார்கள். கலாச்சாரம் அப்படியும் செயல்படுகிறது. சன்னியாசியும் அதற்கு விலக்கில்லை. ஆசைக்கு மகத்துவம் உண்டு. அன்னை இந்த அமச்த்தை Agenda-வில் விளக்கும் பொழுது பகவானை எதிரில் கண்டார், திரும்பப் பார்த்தால் doctor தெரிகிறார். இருப்பது ஒன்றே. தெரிவது இரண்டு. அது உள்ளங்கையைத் திருப்பிப் புறங்கையாக்குவது போல். மையலில் 900 ஆண்டுகள் கழித்தார் ரிஷி. சமர்ப்பணத்தில் 900 நாளில் மையலைக் கடந்தால் அன்பர் 900 நாளில் 900 ஆண்டு யோக முன்னேற்றம் செய்ததாகப் பொருள். அருணகிரி நாதர் தாசி வீடே கதியாக இருந்து தமக்கையால் மனம் மாறி மகானானார். விப்ர

ஞானார்வி நால்களைப் பயில்வது நல்லது.

நாராயணரும் அப்படியே. பெண் ஆசைக்குத் தீவிரம் தருவாள். அதுவே ஆன்மீக விழிப்புத் தரும். ஐ.நா-வில் பேசும் பொழுது பேச்சை எழுதி பிரின்ட் செய்து விநியோகம் செய்தபின் பேச்சாளர் அதைப் படிப்பார். உலக மாநாடுகளில் அதுவே பழக்கம். நேருவுக்கு extempore பேச்சு தான் பழக்கம். வழக்கப்படி பிரின்டான் பேச்சை படிக்க ஆரம்பித்தார் அதில் ஜீவனில்லை. அதை மேஜை மேல் வைத்து விட்டு நேரடியாகப் பேச ஆரம்பித்தார். பேச்சுக்கு வேகம் வந்தது. ஆஸ்திரேலிய பிரதம மந்திரியைக் கண்டித்தார். பலரும் ஆட்சேபணையை எழுப்ப நினைத்து எழுந்தனர். அமெரிக்க பிரதிநிதி அவர்களைச் சமாதானம் கூறி இருக்கையில் அமர்த்தினார். அச்சடித்த பேச்சில் உணர்ச்சிக்கு வழியில்லை. அன்று நேருவுக்கு உலகில் சர்ச்சிலுக்கில்லாத மரியாதை தரப்பட்டது. அவர் இந்திய சுதந்திரத்திற்காகக் கைவிட்ட அகிம்சையை சர்வதேச அரசியலில் கைவிட முடியாததால், இந்தியாவுக்கு வந்த உலகத் தலைமை போய் விட்டது. அது சீனா படையெடுப்பாயிற்று. நேருவால் புறச்சின்னங்களை ஏற்க முடியாது. அவர் அந்த அளவில் ஐனகன்.

(முற்றும்)

ஒழிகளுக்கு

ஞானார்வி நால்களைப் பயில்வது நல்லது.

அதிகத் திறமையும் பிழவாதத்தால் செயலற்றுப் போகிறது. பிழவாதமுள்ளவர்கள் எவ்வளவு திறமைசாலிகளாலும், பிழவாதம் உள்ள வரை முழுத்தோல்வியை உற்பத்தி செய்வார்கள். கண்முன் உள்ள நிலைமையைப் பார்க்க மறுப்பது பிழவாதம். பிழவாதத்தை விடாமுயற்சி என நினைத்து ஏழாந்து போவதும் உண்டு. அளவுக்கு மேல் பிழவாதம் செய்தால் அழிவு நிச்சயம்.

அடுத்த நிலையிலுள்ளது தியானம்.

விடுதோறும் தியான மையம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

வித்யா ரங்கன்

இம்மதிநலம் பெற்ற பின்னரும், உலகில் நாம் செயல்படும் போது நம் வாழ்வை விருப்புகளே செலுத்துகின்றன. நம் வாழ்வை நாம் மாற்றியமைத்துக் கொள்ளவேண்டும்; நம் காட்சிகளை அகலப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அதிக விருப்புகள் அதை மேலும் வியப்புடையதாக ஆக்குகிறது. எதையும் வெறுக்காமல் அனைத்தையும் மகிழ்வான கண்ணோட்டத்தில் காணப் பயில வேண்டும். ஒருவர் ஓலியம் தீட்டுகிறார், ஒருவர் பாடுகிறார், இன்னொருவர் நடனமாடுகிறார், மற்றுமொருவர் நன்றாகப் பேசுகிறார். இது நம் வாழ்வை மேலும் செழுமையாக்குகிறது. அனைவருக்கும் அதிக வாய்ப்புகளை உண்டு பண்ணுகிறது. எல்லோரும் ஒன்றையே ஏன் செய்யவேண்டும்? ஒன்றே போல் மனிதர்கள் ஏன் இருக்க வேண்டும்.

‘இந்தியா என்பது வேற்றுமைகளால் நிரம்பியது. இந்த வேற்றுமைகளே நம் நாட்டின் அழகு’ என்றார் நம் பிரதமர். இயற்கை அன்னை பல்லாயிரம் வண்ணங்களில் பல்லாயிரம் மலர்களை உற்பத்தி செய்கிறான். பல்லாயிரம் வண்ணங்களில் பல்லாயிரம் மலர்கள் மலர்ந்தாலும் நாம் கொண்டாடுவது அவற்றின் மலர்த்தன்மையை மட்டுமே. வெவ்வேறு மக்களின் வேறுபட்ட வாழ்க்கையின் இன்றியமையாத ஒருமையை உணர்ந்து அதைக் கொண்டாடுவோமெனில், அது ஒன்றே ஜக்கிய மனப்பான்மையை நிரந்தரமானதாக்கும். அந்நுண்ணறிவை நாம் வளர்த்துக்கொள்வோமாக!

பிரிவினை, ஒவ்வொன்றிற்கும் அதற்கானதனித்தன்மையைத் தருகிறது. பிரிவினையை ரசிப்பவர்களே ஒற்றுமையைப் பாராட்ட முடியும். சக்கிதானந்தத்தின் பல கூறுகள் பிரிந்து வளர்ந்து சிறந்து செம்மையாகி தம்மை மீண்டும் நம்மில் இணைக்கும் பாதையையே நாம் வாழ்வில் யோகம் என்கிறோம்.

நாம ஜெபத்தை மேற்கொள்ளலாம்.

இது சூட்சமத்தில் எப்படி நடக்கிறது என்று அறிவதையே நாம் ஞானம் என்கிறோம்.

அனுபவம் முதிர்ந்து சிறக்க தனித்தன்மையில் மறைந்துள்ள பொதுத்தன்மையை மனம் போற்றி ஏற்க வேண்டும். தனித்தன்மை சிருஷ்டி, பொதுத்தன்மை இறைவன். தன் தனித்தன்மையில் பொதுத்தன்மையை ஏற்று வெளிப்படுத்தும் மனிதன் வாழ்வில் இறைவனாகிறான்.

நாம் பணத்தால், பதவியால், அந்தஸ்த்தால் சக்தி பெறுவதாக நினைக்கிறோம். இவை அனைத்தையும் பெற்ற பின் பெறாதது ஒன்றிருக்கும். அது ஆன்மாவின் நிறைவு. ஆன்ம நிறைவு நாம் பெற்றவைகளுக்கு நிறைவளிக்கும். பணத்தால், பதவியால் பெறும் வலிமைக்கு முடிவுண்டு. ஆன்ம சக்தி முடிவான ஆற்றல் கொண்டது. தனக்குள் ஆன்மாவைக் கண்டவன் தனில் மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதும், உயிரினங்கள் அனைத்திலும் ஆன்மாவை உணர்கிறான். அவனை எந்தச் சக்தியாலும் அழிக்க முடியாது. அவன் அழிவற்றவன், மரணமற்றவன். நிலையற்றவைகளுக்குப் பின்னால் உள்ள நிலையானதை உபநிஷதம் கூறுகிறது. நிலையற்றது நிலைக்கு முடியாது. நிலையற்றது நிலைக்க நிலையானதன் ஆதரவு தேவை. நிலையற்றதன் பின் மறைந்துள்ள நிலையானது, நிலையற்றதற்கு ஆதரவு தந்து அதை நிலைக்கச் செய்கிறது என்பது இதன் கருத்து. பணம், பதவி, அந்தஸ்து என்பவை உலகில் நிலையானவையல்ல. அழியக் கூடியவை. நாம் ஆன்மாவில் இருந்தால் அழியக் கூடியவை அழியாமல் நிலைத்து நிற்கும்.

உலகின் எல்லாச் செல்வங்கள் கிடைத்தாலும் ஆன்ம நிறைவை ஒருவர் எட்ட முடியாது. அதை எட்டியவருக்கு எந்த உயர்ந்த செல்வமும் ஒரு பொருட்டாகாது. அவன் தனில் நிலை பெற்றவன். தனிலோயே இனபம் காணகிறான்,

மனம் இலட்சியவாதி, உடல் யதார்த்தவாதி.

தனக்குள்ளேயே நிறைவு பெற்று வாழ்கிறான். புற வாழ்வில் இந்நிறைவு இல்லை. இல்லாத இடத்தில் தீவிரமாகத் தேடினால், தேடுவது மட்மை என்ற அறிவே மிகசமாகும்.

ஆன்மாவின் காரணமாகவே நாம் புற உலகை நாடிச் செல்கிறோம். நாம் நாடிய பொருட்களுக்குப் பின் உள்ள சக்கிதானந்தத்தை விடுத்து பொருட்களின் ரூபத்தில் நம்மை இழக்கிறோம். ரூபங்களின் ரூபமாக உள்ள அரூபம் விளங்குவது குட்சம் அறிவு பெற்றதன் முதற் கட்டம்.

ஆன்மாவின் 12 அம்சங்களையும் வாழ்வில் கடைப்பிடிப்பது ஆன்ம ஞானத்தை நாம் அடைய உதவும்.

ஞானம் என்றால் என்ன? ஞானத்தை எப்படி விளக்குவது? ஞானம் என்பது ஒரு பிரம்மாண்டமான அனுபவம் அல்ல. ஞானம் என்பது விஷயங்களை அறிவுபூர்வமாக புரிந்து கொள்ளுதல் மட்டுமே. ஞானம் பெறுவதற்குப் பயிற்சியும் தேவையில்லை. முயற்சியும் தேவையில்லை. ஒரு நொடிப் பொழுது போதும் இதனைப் புரிந்து கொள்வதற்கு. ஞானம் என்பது நம் அறிவு தன் எல்லையைப் புரிந்து கொள்வது. நம் அறிவு தனக்கு எங்கே வேலை இருக்கிறது, எங்கே வேலை இல்லை என்று புரிந்து கொள்வதுதான் ஞானம். இப்பரந்த பிரபஞ்சத்தின் சூட்சம் வெளியில் அறிவுக்கென ஒரு அமைப்பு ஏற்பட்டு அது மறைக்கப்பட்டுள்ளது. அறிவைத் தேடப்போய் அறியாமையை அறிவாக ஏற்கும் மட்மையைச் செய்த ஞானிகள் அநேகம். அதை அடையும் பாதைகள் எண்ணற்றவை. எந்தப் பாதையும் நம்மை அதற்கு இட்டுச் செல்லும். ஆனால், எதை முடிவாகக் கருதினாலும் அது நம்மை பாதியில் நிறுத்தி விடும். பாதை தொடர்வது நம்மைப் பொறுத்தது, நம்மை மட்டுமே பொறுத்தது.

(தொடரும்)

ஒப்பாக்கியில்

மனத்தைக் கடந்து சுத்தியஜீவியத்தை அடைந்தால், இலட்சியமும், யதார்த்தமும் சேர்ந்து, இலட்சிய நடைமுறையை ஏற்படுத்தும்.

அன்பர்களுக்கான கேள்வித்தாள்

திரு. N. அசோகன்

1. வாழ்க்கையில் உங்களை மிகவும் சந்தோஷப்படுத்தும் விஷயம் எது? அது நிறைவேறிவிட்டதா அல்லது அதை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறீர்களா?
2. ஏதேனும் குறிக்கோளை வைத்து வாழ்க்கையில் செயல்பட்டு வருகிறீர்களா? ஆம் என்றால் அது என்ன குறிக்கோள்? அது எந்த அளவிற்கு நிறைவேறியுள்ளது?
3. உங்களுக்கு வந்த வருமானப் பிரச்சனை, வேலையில் பிரச்சனை, உடல்நலப் பிரச்சனை மற்றும் குடும்பப் பிரச்சனை என்று எதையாவது அன்னை மேல் கொண்ட நம்பிக்கையை வைத்துத் தீர்த்துக் கொண்டுள்ளீர்களா? ஒரு உதாரணமாவது தரவும்.
4. உங்கள் சொந்த வாழ்க்கையில் வந்த வெற்றி தோல்விகளை வைப் பரவுவது தியரியை வைத்துப் புரிந்து கொண்டுள்ளீர்களா? புரிந்து கொண்டுள்ளீர்கள் என்றால் அடுத்த தோல்வி வராமல் உங்கள் வாழ்க்கையை பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியுமா?
5. திரு. கர்மயோகி அவர்களின் புத்தகங்களிலிருந்தும், நீங்கள் கேட்ட மற்றும் படித்த வைப் புத்தகங்களிலிருந்தும் கிடைத்த புதிய அறிவை வைத்துக் கொண்டு உங்கள் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்தைப் பத்து மடங்கிற்கு மேல் விரைவுபடுத்த கையில் ஏதேனும் திட்டம் வைத்துள்ளீர்களா? விபரம் தரவும்.
6. Pride and Prejudice நாவல் சம்பந்தமான நிறைய சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டிருப்பீர்கள் மற்றும் அது சம்பந்தமாக திரு. கர்மயோகி அவர்களுடைய விரிவுரைகளைப் படித்திருப்பீர்கள். அக்கதையில் வருகின்ற எலிசெபத், பென்னெட் மற்றும் டார்சி ஆகியவரைப் போல

உடலின் திருவருமாற்றம் பூர்த்தியாகி, பூரணயோகம் உடலில் பூர்த்தியாகும்.

- புதுமையான சாதனைகள் ஏதேனும் படைத்துள்ளிருக்கா? விபரம் தரவும்.
7. சமீபகாலமாக திரு. கர்மயோகி அவர்கள் அன்பர்கள் சுலபமாக நூறு கோடி சம்பாதி க்கலாம் என்று பேசி வருகிறார். இது உங்கள் வாழ்க்கையில் சாத்தியமா? சாத்தியம் என்றால் என்ன செய்து எத்தனை வருடத்தில் இதைச் சாத்தியமாக்குவீர்கள்?
 8. வீடு தோறும் தியான மையம் என்றொரு விஷயத்தைப் பற்றியும் பேசி வருகிறார். இதுவும் உங்கள் வாழ்க்கையில் சாத்தியமா? சாத்தியம் என்றால் எப்படிச் சாத்தியமாக்கப் போகிறீர்கள்?
 9. நீங்கள் அன்னையிடம் வராமலே விட்டிருந்தால் உங்களுடைய தற் போதைய நிலைமை என்னவாகியிருக்கும்? அன்னையிடம் வருவதற்குமுன் மற்றும் அன்னையிடம் வந்தபின் என்று உங்கள் வாழ்க்கையை இரு கட்டமாகப் பிரித்து வந்துள்ள முன்னேற்றங்கள் என்ன என்று விபரமாகச் சொல்ல முடியுமா? முடியும் என்றால் விபரம் தரவும்.
 10. மற்றவர்களைக் கேட்டுப் பெறுவதைவிட மொன சக்தியைப் (silent will) பயன்படுத்தி கேட்காமல் இருந்தால் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று திரு. கர்மயோகி அவர்கள் சொல்கிறார். இதை நிருபிக்கும் வகையில் உங்கள் வாழ்க்கையில் ஏதேனும் சம்பவம் நடந்திருக்கிறதா? நடந்துள்ளது என்றால் விபரம் தரவும்.

முதல் நான்கு கேள்விகளுக்கு உசிலம்பட்டி தியான மைய பொறுப்பாளர் திருமதி பரிமளா தனராஜ் அவர்கள் அனுப்பிய பதில்:

- 1) எங்கள் குடும்பத்தில் இதற்கு முன் எவரும் படித்து வேலைக்குப் போய் கூசன்டான வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர் மிகக் குறைவு. அவர்களுடன் எங்களுக்குத் தொடர்பும் மிகக் குறைவு. அந்த நேரத்தில் நான் அன்னையிடம் என்

இல்சிய சிறப்பை ஆவ்வமாகப் பூர்த்தி செய்ய நம்மளவில்தான் முடியும்.

குழந்தைகள் மூவரும் வேலைக்குப் போய் பிற்கால சந்ததியருக்கு உதாரணமாக வாழ வேண்டும், உதவி என்று கேட்டு வருபவர்க்கு உதவ வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்ததுண்டு.

அதே போல எனது மூத்த மகன் சரவணன் IBM கம்பெனியில் நல்ல போஸ்டிங்கில் இருக்கிறான். அவன் மனைவி குழந்தைகளுக்கான Pre School நடத்துகின்றாள். அவனது குழந்தைகள் நல்ல பள்ளியில் படித்து வருகின்றார்கள். அவள் கிறிஸ்துவ மதத்தைச் சேர்ந்தவன். அவனது கீழ் சுமார் 40 தமிழ்க் குடும்பங்கள் (பெங்களூரில்) உள்ளனர். அவர்கள் வீட்டில் நடக்கும் அத்தனை விஷயங்களுக்கும் அவனது உதவி போய்க் கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக வேலை தேவைப்படும் வாலிபப் பிள்ளைகளுக்கு வேலை வாங்கித் தருவது, படிக்கும் மாணவர்களுக்குத் தேவையான Fees கட்டுவது, தேவையான பொருட்கள் வாங்கித் தருவது, குடும்பத் தகராறு என்றால் தலையிட்டு தீர்த்து வைப்பது போன்ற வேலைகள் செய்கின்றான்.

எனது இரண்டாவது மகன் சுமித்ராவின் இரண்டு மகன்களுமே படிப்பில் மிகவும் கெட்டிக்காரர்கள். செஸ் விளையாட்டில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். லண்டன் வரை விளையாடச் சென்று இந்தியா சார்பில் விளையாடினார்கள். பெரிய பேரன் சுபாஷ் அரவிந்த் அதில் வெற்றி பெற்று ரொக்கப் பரிசு வாங்கி வந்தான். என் மகனும் கிறிஸ்துவ மதத்தைச் சேர்ந்தவன். அவனும் பெண்களுக்கான வேலை வாய்ப்பு, குழந்தைகளுக்கு படிக்க உதவி என்று தனது நேரத்தையும், பொருளையும் செலவு செய்கின்றாள். அவனது கணவர் கிட்டத்தட்ட இரண்டு ஆண்டுகள் பிரிந்து இருந்தார். பின் இனிமேல் தேவையில்லாமல் சண்டை போடமாட்டேன் என்று கூறி திரும்பி வந்து விட்டார்.

எனது மூன்றாவது மகன் ராஜீவ் பெங்களூரில் IT கம்பெனி ஒன்றை Ganobis என்ற பெயரில் துவங்கி பத்து பேருக்கு

சக்திக்குட்பட்ட ஜடத்தை மனத்தால் புரிந்துகொள்ள முடியாது.

வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்துள்ளான். அவன் மட்டுமே அன்னையை வணங்குபவனாக இருப்பதால் அவனது முன்னேற்றம் மிக அதிகம். அவனது மனைவி M.Sc IT என்பதால் அவனும் தனது கணவரோடு இணைந்து பணி புரிகின்றான். தன்னிடம் வரும் employees-க்கு நல்ல முறையில் பயிற்சி அளித்து ஒவ்வொருவரும் ஒரு தொழில் துவங்கும் அளவுக்கு வழி காட்டுகின்றான். ஸ்ரீ அன்னைக்காக உசிலம்பட்டி அருகில் 40 சென்ட் நிலம் வாங்கித் தந்தான். அதைத் தானே கட்டித் தருவதாகவும் கூறி உள்ளான்.

எனது மூன்று குழந்தைகளுமே நல்லோராகப் பிறர் போற்ற வாழ்வது சந்தோஷமான விஷயம்தானே. அவர்களுக்கு ஸ்ரீ அன்னை சொந்த வீடு, கார் போன்ற சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுத்துள்ளார். இன்னும் மேன்மேலும் அவர்கள் உயர்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கு உள்ளது.

2) எனது வாழ்க்கையில் ஏதேனும் சாதித்து ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களிடம் சபாஷ் வாங்க வேண்டும் என்பது என் குறிக்கோள். அதற்காகவே அன்னை அன்பர்களை ஒன்று கூட்டி Prosperity Department Store என்ற ஒரு கடையை ஆரம்பித்து சுமார் 6 வருடங்கள் நடத்தி வந்தேன். அதனால் சில பாடங்கள் கற்றுக் கொண்டேன்.

அதன்பின் நான் மட்டுமே ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்து அக்குபஞ்சர் வாழ்வியல் முறையைக் கற்று வந்தேன். அது பின்பற்ற எளிதாக இருப்பதால், இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்வது மட்டுமே நாம் நோயில்லாமல், மருந்தில்லாமல் சுகமாக இருக்க ஒரே வழி என்ற உண்மையை உணர்ந்து, எங்கள் தியான மைய அன்பர்களில் 90% என்னிடம் சிகிச்சை மற்றும் அட்வைஸ் பெறுகிறார்கள். இந்த உண்மையை எல்லா தியான மையங்களுக்கும் கொண்டு செல்ல வேண்டும். மருந்தில்லாமல் அன்னை அன்பர்கள் வாழ வேண்டும் என்பதே என் குறிக்கோள். அதைச் சொல்ல திண்டுக்கல் தியான மையம், கும்பகோணம் தியான மையம்,

இலட்சிய சிறப்பை ஆர்வமாகப் பூர்த்தி செய்ய நம்மளவில்தான் முடியும்.

கடலூர் தியான மையம் மற்றும் சிதம்பரம் தியான மையத்திற்கு வாரங்களும், சிதம்பரம் தியான மையத்திற்கு 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை வீதம் 3 மாதங்களும் சென்று சிகிச்சை அளித்தேன். ஆலோசனைகளும் கூறினேன். இன்னும் இருக்கும் மீதி தியான மையங்களுக்குச் செல்லும் வாய்ப்புக்காகக் காத்திருக்கிறேன். அட்லீஸ்ட் தியான மையப் பொறுப்பாளர்கள் சர்வீஸ் மெம்பர்கள் மட்டுமாவது அன்னையின் அருள் ஒன்றையே முழுமையாக நம்பி தங்களுக்கு வரும் நோய்களை நோயாகப் பார்க்காமல் உள்ளே வேலை இருக்கிறது, அகச் சமநிலை குறைவுதான் இது என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். 24 மணி நேரம் விழிப்பாக இருந்து தங்களை அன்னைக்கு முழுமையாக சரணம் செய்ய வேண்டும். மருந்து மயக்கத்திலேயே உயிர் பிரியாமல் விழிப்புடன் அன்னை நம்மைக் கூப்பிடும்போது அதை உணர்ந்து சந்தோஷமாக ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது என் ஆவல். அதை நிறைவேற்றும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றேன்.

3) நான் அன்னையிடம் வராமல் இருந்திருந்தால் ஒரு டியூஷன் சென்டர் ஆரம்பித்து அதிலேயே என் பிள்ளைகள் மூவரும் தொழில் செய்திருப்பார்கள். மிகமிக சாதாரண வாழ்க்கை வாழ்ந்திருப்போம். எனக்குத் தெரிந்த ஒரே பெரிய வேலை காலேஜ் புராபசர்தான். அதற்குத் தான் எனது இரண்டு பையன்களையும் படிக்க வைத்திருப்பேன். நான் அன்னையிடம் வந்தபிறகுதான் என் மகன் கல்லூரியில் BSC கம்பியூட்டர் சியின்ஸ் சேர்ந்தான். அந்த கம்பியூட்டர் அசர வளர்ச்சி அடைந்து எங்கு பார்த்தாலும் கம்பியூட்டர் மயமானதும் அதன்பிறகுதான்.

அன்பர் ஒருவருக்காக அன்னை உலகையே மாற்றுவார் என்ற உண்மையை அதன் மூலம் புரிந்து கொண்டேன். M.C.A. படித்தவர்களை மட்டுமே Campus Interview-வில்

சக்திக்குட்பட்ட ஜடத்தை மனத்தால் புரிந்துகொள்ள முடியாது.

Select பண்ணுவார்கள். முதன் முதலாக St.Joesph's College, Trichy-இல் என் மகன் M.Sc., கம்பியூட்டர் படித்தவனை மாஸ்காட் என்ற கம்பெனி Select செய்து 11,000 ரூபாய் சம்பளம் தந்தார்கள். அதன்பின் அவன் தம்பி அதே கல்லூரியில் M.C.A. பண்ணினான். Garry Jacobs சாரிடம் ஆறு மாதங்கள் பணி புரிந்தான். அதன் விளைவு தன் அன்னைனைவிட பத்து ஆண்டுகள் பின்னாடி வேலைக்குச் சேர்ந்த ராஜீவ் இன்று ஒரு கம்பெனி நடத்தும் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறான். சொந்த வீடு கட்டி அதன்பின் மூன்று பிள்ளைகளுக்குள் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், அவரவர் வேலையில் கவனம் செலுத்தி தத்தம் துறைகளில் அவர்களுக்கு நிகர் அவர்களே என்ற அளவில் உதவி கேட்டால் தேவையான உதவியைச் செய்து சிறப்பாக வாழ்கிறார்கள் என்றால் அது பீர் அன்னையால்தான்.

அன்னையிடம் வரும்முன் வாடகை வீடு, தகராறு, கடன் தொல்லை, கால்வலி, அழுகை, கண்ணீர், பிள்ளைகளுக்கு Fees கட்ட முடியாமல் திண்டாட்டம், ரேஷன் அரிசி சாதம், கிழிந்த யூனிபார்ம்.

அன்னையிடம் வந்தபின் அனைவரும் சொந்தவீடு, குடும்ப ஒற்றுமை, சுமுகம், ஆரோக்கியம், சந்தோஷம். அவரவர் தங்கள் வேலைக்காரர்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைப்பது, துணிமணிகள், யூனிபார்ம் எடுத்துக் கொடுத்து, அவர்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வது, தங்களைச் சுற்றியுள்ளவர்களைச் சுக மனிதர்களாகப் பாவித்து குற்றம் காணாமல் இருப்பது.

4) ஒருமுறை எனது இளைய மகன் ராஜீவ் +2 படிக்கும் பொழுது Term Fees கட்ட வேண்டியிருந்தது. அவனுக்குத் திருச்சியில் BHEL ஸ்கூலில் படிக்க தானே வாய்ப்பு வந்து சேர்த்தோம். முதல் fees எனது கடைசி நகையை அடமானம் வைத்துக் கட்டினோம். II Term fees கட்ட வழியில்லை. அந்தப் பள்ளியில் சேர்க்கக்கூடாது, அது ஆபீசர்கள்,

முடியாது, தாங்காது என்பவருக்கு யோகமில்லை.

பணக்காரர்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகள் படிக்கும் ஸ்கூல். Fees அதிகம் என்று என் பெற்றோர் பணம் கட்ட மறுத்துவிட்டனர். முதல் இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் அவர்கள்தான் Fees கட்டி வந்தனர். ராஜீவ் ஆரம்பம் முதல் மதருக்குப் பூப்பறிப்பது, வீட்டைச் சுத்தம் செய்வது என்ற பணிகளைச் செய்து அன்னைக்கு உரியவனாக இருந்தான். அதனால் அன்னை ஒரு சிறந்த பள்ளியில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அன்னையை மட்டும் நம்பி அவனைப் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்று நினைத்திருந்தேன்.

அவன் திருச்சியிலிருந்து வந்திருக்கிறான். பணத்துக்காக அன்னையிடம் பிரார்த்திக்கச் சொல்லிவிட்டு நானும் பிரார்த்தனை செய்தபடி சாவித்ரி வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது இரவு 10.30. காலிங்பெல் அடித்த சுத்தம் கேட்டு வெளியே போய் கதவைத் திறந்தால் என் தம்பி வெற்றி நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் பக்கத்துத் தோட்டத்துக்காரர்கள் காரில் பணம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். துணைக்கு வெற்றியைக் கூப்பிட்டு வந்தார்கள். அவர்களுக்குக் குடிக்க பால் கொடுத்து, அவர்கள் போன்னின் என்னிடம் ராஜீவின் ஸ்கூலைப் பற்றி விசாரித்தான். பணம் ஏற்பாடு செய்து நாளை அனுப்பலாம் என்று நினைத்திருக்கிறேன் என்றேன். எவ்வளவு என்றான்? ஆறாயிரம் ரூபாய் என்றேன். காலையில் சுமித்ராவுடன் ராஜீவை அனுப்பிவிட்டு பணம் தருகிறேன் என்றான். அதன்படி அவர்கள் போய்ப் பணம் வாங்கி ஸ்கூல் சென்றான்.

மற்றொரு சமயம் என் மகள் டெச்சர் training படித்தபோது நடந்தது. எங்களுக்குப் போதுமான துணிமணிகள் இல்லாத காலம். என் மகள் பத்து சேலைகள் எடுத்துக் கொண்டு கல்லூரிக்குச் செல்வாள். நான் பத்து புடவைகளை மாற்றி மாற்றிக் கட்டுவேன். எங்கு போனாலும் பட்டுப் புடவைகள்தான் கட்டுவேன். அவை அனைத்தும் என்

எது உன்னை கவரவில்லையோ அதனால் தொந்தரவு வாராது.

பெற்றோர் எடுத்துத் தந்தவை. உடுமாத்துப் புடவைகளுக்குத்தான் பஞ்சம்.

மதர் ஒன்று கேட்டால் பத்தாகத் தருவார்கள் என்கிறார்களே, எனக்குப் புடவைகள் தருவாரா என்று நினைத்தேன். அதை silent will-இல் போட்டேன். அதற்கு அடுத்த வாரம் என் அம்மா எனக்கும், என் மகனுக்கும் என்று 4 புடவைகள் தந்தார்கள். தெருவில் 100 ரூபாய்க்கு சேலை விற்றதாகவும், என் அம்மா, என் தம்பி மனைவிகள் இருவர், நாங்கள் இருவர் என்று பத்து புடவைகள் 1000 ரூபாய்க்கு எடுத்துள்ளார்கள். எல்லாப் புடவைகளும் அழகாக, நல்ல கலரில் விதம் விதமாக இருந்தன. ஆனால் என் தம்பி மனைவிகள், என் அம்மா அனைவரும் புடவைகள் உயரம் போதவில்லை. அகலம் குறைவு என்று அனைத்தையும் என்னிடமே கொடுத்து விட்டனர்.

இவை இரண்டுமே துன்பமான காலங்களில் கிடைத்த அனுபவங்கள். காலத்தினால் கிடைத்த உதவிகள் ஞாலத்தில் பெரிதல்லவா?

ஏதோ எனக்குக் கிடைத்த அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துள்ளேன். சோம்பேறி, ஒன்றுக்கும் உதவாதவள். எதைத் தொட்டாலும் விளங்காது என்று என் கணவரால் பாராட்டப் பெற்றவள் நான். எந்தத் தகுதியுமே இல்லாத என்னை என் சுற்றத்தார் மத்தியில் என்னை உயர்த்திய என் அன்னைக்குக் கோடானு கோடி நன்றிகள். அன்னையை அறிமுகம் செய்து எங்கள் வாழ்வில் ஒளியேற்றிய ஞானத் தந்தைக்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள்.

ஒஜைகை

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

தீவிரமான கருத்து திரைமறைவிலுள்ள தீட்சை தரும் மந்திரம்.

நீயே நாடாதவை பாதிக்காது. அவை அசைத்தால்
நீ அசையக்கூடாது.

நெருக்கடிகளே நம் முன்னேற்றத்தை விரைவுபடுத்துகின்றன

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: திரு. கர்மயோகி

சொற்பொழிவாற்றியவர்: திரு. N. அசோகன்

சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 14.01.19 (Mambalam Centre)

பல ஜோப்பிய நாடுகளில் unemployment 10%-க்குமேல் இருக்கிறது. வேலைக்குப் போகும் வயதில் இருக்கின்ற இளைஞர்கள் வேலை இல்லாமல் குழநிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது எந்த நேரமும் புரட்சிப் பாதைக்குத் திரும்பலாம். இதெல்லாம் போதாதென்று பயங்கரவாத பீதி ஜோப்பிய தேசங்களையும், அமெரிக்காவையும் பற்றிக் கொண்டுள்ளது. 2008-ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்காவில் Subprime mortgage crises என்றொரு பொருளாதார நெருக்கடி வந்தது. ஏராளமானவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள அமெரிக்க வங்கிகள் கடன் கொடுத்து விட்டனர். இப்படி ஏராளமான வீடுகள் எழும்பிவிட்டதால், வீட்டு வாடகை இறங்கிவிட்டது. வாடகை பணத்தை வைத்து EMI கட்டலாம் என்று திட்டமிட்டு இருந்தவர்களுக்கு இது பேரிடியாகிவிட்டது. வேறு வருமானத்தை வைத்து EMI கட்ட முடியாதவர்கள்கூட வீடு கட்டி இருந்தார்கள். இப்பொழுது EMI எல்லாம் கட்ட முடியவில்லை எனும் பொழுது வங்கிகள் வீடுகளைக் கைப்பற்றி எலம்விட ஆரம்பித்துவிட்டன. அப்படியே விட்டாலும் வாங்குவதற்கு ஆளோ கிடையாது. ஏராளமான வீடுகள் கட்டப்பட்ட காலத்தில் நிறைய எலக்ட்ரீசியன்கள், கார்பெண்டர்கள், பிளம்பர்கள் என்று இவர்களுக்கு எல்லாம் நிறைய வேலை கிடைத்தது. இப்பொழுது திடீரன்று வீடு கட்டும் வேலை நிறுத்தப்பட்டதால் மேற்கண்டவர்கள் எல்லாம் வேலை இழந்தார்கள். இதனால் பொருளாதார மந்தநிலை ஏற்பட்டது. அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் அடி வாங்கியதால், ஜோப்பிய நாடுகளின் பொருளாதாரமும் அடிவாங்கின.

எதுவும் அருள் தரும் பிரம்மம் என்ற ஞானம் சத்தியஜீவிய ஞானம்.

இப்படி ஓரிடத்தில் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்பட்டால், மற்ற இடங்களுக்கெல்லாம் இது விஷ ஜாரம்போல் பரவுவது உலக நாடுகள் எந்த அளவிற்குப் பொருளாதார ரீதியாகப் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன என்பதைக் காட்டுகிறது. இம்மாதிரி அணுஆயுதங்கள், Climate change, பயங்கரவாதம், பொருளாதார வீழ்ச்சி போன்ற நெருக்கடிகளை உலகம் வெற்றிகரமாக சமாளிக்க வேண்டுமென்றால், உலக நாடுகள் ஒன்றுபட்டால்தான் இது முடியும் என்றாகிவிட்டது. இரண்டாம் உலகப் போர் வெடிக்கும்வரை உலக ஒற்றுமை என்பது ஐ.நா. சபையில் வெறும் பேச்சாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் உலகப்போர் விளைவித்த சேதத்தைப் பார்த்தபின்பு மானிட சமூகம் ஒன்றுபட்டால்தான் இனிமேல் உயிரவாழ்வே முடியும் என்றாகிவிட்டது. பகவான் தன்னுடைய 5 கணவுகளில் உலகம் ஒன்றுபட வேண்டும் என்பதையும், ஒரு கணவாகச் சொல்கிறார். இப்பொழுது நடப்பவை எல்லாம் பார்த்தால், உலகம் அந்தத் திசையில்தான் போய்க் கொண்டிருப்பதுபோல் தெரிகிறது. மனிதன் தானாக ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முன்வராவிட்டால் இயற்கை அவனைக் கட்டாயப்படுத்தும் என்று பகவான் சொல்கிறார். எதை, எப்பொழுது, எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்ற அறிவுகூட இல்லாமல்தான் மனிதன் இருக்கிறான். அவன் இப்படிக் காலம் கடத்தினால் ‘நீ பொறுமையாகச் செயல்பட நேரமில்லை. விழித்துக் கொண்டு உடனடியாகச் செயல்படு’ என்று இயற்கை இம்மாதிரி நெருக்கடிகளை வரவழைத்து மனிதனுக்கு அறிவிக்கிறது. அன்னை விரும்பும் விழிப்புணர்வு மனிதனுக்கு வந்துவிட்டால், 30000 வருடங்களில் வரக்கூடிய சத்தியஜீவிய மனிதன் 300 வருடங்களில் வருவான் என்று சொல்கிறார். உலக ஒற்றுமையைக் கொண்டுவர இயற்கை என்னென்ன நெருக்கடிகளைக் கொண்டு வந்துள்ளது என்று பார்த்தோம். அடுத்த கட்டமாக ஆன்ம விழிப்புக் கொண்டுவர என்னென்ன நெருக்கடிகளைக் கொண்டு வரப்போகிறது என்று தெரியவில்லை. பொறுத்திருந்தான் பார்க்க வேண்டும்.

(முற்றும்)

ஒழிகளை

அன்பு, தெய்வீக அன்பாக மாறும்பொழுது, அனந்தனின் இருக்கல்யம் வேணுகானமாக வெளிப்படும்.

நூறு கோடி

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: பூர்வ கர்மயோகி
தமிழாகமம்: வித்யா ரங்கன்

அளவுக்கு அதிகமாகப் பணம் சம்பாதிப்பது அதிக விரயத்தில் முடியும் என்பது பொதுவான கருத்து. இது உண்மை என்றாலும், அதில் ஒரு தத்துவம் உள்ளது. பணம் பெருகும் போது விரயம் பெருகினால் பணம் தூய்மையை இழக்கும். நஷ்டம் வந்து மொத்த பணத்தையும் இழக்கும் சந்தர்ப்பம் வரும். விரயத்தை மீறி ஒருவருக்கு அதிகப்பணம் ஈட்டும் திறமை இருக்குமோ யானால் அந்தப் பணம் அளவு கடந்து பெருகும். இயற்கையில் விரயம் அதிகம். இருந்தாலும் பொருட்கள் ஏராளமாகப் பெருகுவதை அவ்விரயத்தால் தடுக்கவியலாது. விரயத்தை மீறிய பெருக்கம் அழிவு, ஆக்கத்தைக் கடந்த வளரும் ஆக்கத்திற்குரியது. அது தூய்மையானது. ஆயிரம் கோடி சம்பாதிக்கும் திறமையுள்ள ஒருவர் விரயத்தால் நூறு கோடியை வந்தடைவார் என்பது உண்மை. இருந்தாலும் அவரது அந்தஸ்து ஆயிரம் கோடி சம்பாதிக்கும் திறமைக்கு உரியதாக உயரும். விரயமின்றி நூறு கோடி சம்பாதிப்பவரின் சமூக அந்தஸ்து அவர் இருக்கும் நிலையை ஒட்டியே இருக்கும். விரயத்தை மீறிய பெருக்கம் தாழ்ந்ததால் கட்டுப்படாத உயர்வுக்குரியது. கட்டுக்கடஞ்காமல் பெருக்கூடியது. அதன் அந்தஸ்து பெரியது. நம்மைச் சுற்றி இதுவரை சம்பாதித்தவர்களின் தற்போதைய நிலையை நாம் எடுத்து ஆராய்ந்தால் இது நமக்கு விளங்கும்.

டாக்டர் தார்ஸ் கதையில் ரோஜர் ஜெயிலிலிருந்து வந்து, சாதாரண கொத்தனாராக வேலை செய்தவர் இன்ஜினீயராகி ஏராளமான பணம் சம்பாதிக்கிறார். அவரது குடிப்பழக்கத்தால் அவர் சம்பாதித்த பணம் அவர் அனுபவிக்க முடியாமல் அடுத்தவருக்குப் போகிறது. டாக்டர் தார்னுக்கும் பெரிய சொத்து வருகிறது. மார்க் ராபர்ட்ஸ் இதை ‘எந்தப் பில்லிலும்

வயதிற்குரிய கவர்ச்சிகளைக் கடந்தால் படிப்பு.

இனிக் கையெழுத்திட மாட்டேன்' எனும் பிடிவாதத்தைச் செயல்படுத்தும் முட்டாள்தனமான முடிவாலும், லூசி ராபர்ட்ஸ், டைபாய்ட் ஜாரத்தில் அவதிப்படும் கிராலியின் மனைவிக்கு உதவி, அவளைக் காப்பாற்றுவதைக் கடும் விரதமாக ஏற்றதாலும் அடைகிறார்கள். எலிசபெத் முதலில் தவறான பாதையை சென்றாலும், பின்னர் புரிந்து தவற்றை ஏற்று நேரான பாதையை அடைந்து பலனைப் பெறுகிறாள்.

அடுத்தவர் பாக்டரியைத் தனக்குத் தரும்படி கேட்டவர் ஒருவர். அவர் ஆரம்பத்தில் நேராக ஆரம்பித்தாலும் பேராசையால் பலனைத் தவற விட்டார். இதுபோன்ற தவறுகளை விலக்கி நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் ஆர்வத்தால் ஆரம்பித்தாலும், ஒரு சிறிய கைமாற்றாக வாங்கிய தொகையைத் திருப்பித் தர மறந்தால் அது பெரிய அளவில் வரக்கூடிய பண வரவைத் தடுக்கும். தடையை உற்பத்தி செய்யும். இது போன்ற பண வரவைத் தடுக்கும் விஷயங்கள் ஏராளம் உண்டு. அதை அன்பர்கள் அனைவரும் பொதுவாக அறிவார்கள் என்பதுடன், அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதாலும், அதற்கான முயற்சியை அவர்களே எடுத்து அறிவது சிறந்தது என்பதாலும் அவற்றை இங்கு நான் விளக்க முற்படவில்லை.

Mr.பென்னட் தன் முட்டாள்தனத்தின்மீது வருந்தி மாற்றிக் கொண்டார். மார்க் ராபர்ட்ஸ் இனி என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும் இன்னொரு பில்லில் கையெழுத்திட மாட்டேன் எனப் பிடிவாதமாக முடிவெடுத்தார். அன்பர்களின் மூன்று நாள் பிரார்த்தனை கைதான் வல்லரசுத் தலைவர் ஒருவரை விடுதலை செய்தது. பத்து டாலர் காணிக்கை தர மறுத்து 800 கோடி பிராஜக்டை இழந்த ஒருவர் மனம் மாறி 120 டாலர் காணிக்கை செலுத்தியதால் நஷ்டத்தால் மூடவிருந்த கம்பெனி மீண்டும் பிழைத்துக் கொண்டது. 1964-இல் கடன் தேவைப்பட்ட ஒரு அன்பரைத் தேடி எந்தவித அடமானமும் இன்றி இருபது லட்சம் கடனாகக் கிடைத்தது. அவருடைய நாணயமும், நேர்மையும்

சமூகத்தின் கவர்ச்சிகளைக் கடந்தால் பக்தி.

இருபதாயிரம் கோடி சொத்திற்குச் சமம் என்பதை அவர் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. கையில் ஒன்றரை ரூபாய் இருக்கும் சமயத்தில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் தமக்கு வந்த ஒரு லட்சம் ரூபாய் காணிக்கையை, அது அகந்தையால் அளிக்கப்பட்டதால், ஏற்க மறுத்தார்.

அன்பர்கள் அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டவுடன் அவர்களுடைய பொய், எமாற்று, குடிப்பழக்கம் இவற்றையும் மீறி, கடின உழைப்பால் மட்டுமே வருமானம் 100-விருந்து ஒரு லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது என்பதை தம் வாழ்வில் காணாத அன்பர் இல்லை எனலாம். லட்சம் கோடியாக, மனம் அற்பமாக சொற்பமாக செயல்படுவதை விட்டு உயர வேண்டும்.

மரணப் படுக்கையில் இருந்த ஒருவரின் வீடு கட்டும் ஆசையை அவருக்கு நினைவுபடுத்தியதால், அவர் எழுந்து, வீடு கட்டி, இருபது வருடம் உயிர் வாழ்ந்தது அன்பரின் நல்லெண்ணைத்தால் விளைந்த அற்புதம். ஒரு நல்ல சொல் ஒருவரின் உயிரைக் கொடுக்கக் கூடியது போல் ஒரு தவறான சொல் அடுத்தவர் உயிரை எடுக்கும். சுயநலம் அடுத்தவர் வாழ்வில் செய்ய நினைக்கும் தகாதச் செயல்கள் பின்னர் அவரையே வந்தடையும். சுயநலமி மாற விரும்பினால், அவன் அனைவருக்கும் அளவு கடந்த செலவழும் சுபீட்சமும் வர ஆழந்து விழைய வேண்டும்.

(தொடரும்)

ஏக்ஜெஸ்ஜிஃ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

வாழ்வின் ஆசையை அன்பாக, ஆனந்தமாக மாற்றும் யோகம் பூரண யோகம். ஐட்டதை அறிவின் ஆதிக்கத்துள் அழைத்து வருவது வாழ்வு. பிறப்பிலாரம்பித்து மரணத்தில் முடியும் மனித வாழ்வைத் திருவருமாற்றி பிறப்புக்கு முன்னும், மரணத்திற்குப் பின்னுமாக பிரபஞ்சம் முழுவதும் விரிவபடுத்துவது தெய்வீக வாழ்வு.

பக்தனுக்குப் பலிக்காத பிரார்த்தனையில்லை.

அன்னை இலக்கியம் முகம்

சமர்ப்பணன்

1

ரயிலேறி ராமேஸ்வரம் போக வக்கில்லாதவன், விண்கலமேறி வியாழகிரகத்திற்குப் போக முயன்றதைப் போல, மதுரையில் தனியார் கம்பெனியில் குமாஸ்தா வேலை வாங்க வழியில்லாமல், டெல்லிக்குப் போய் அரசாங்க அதிகாரியாக முயற்சி செய்தவன் பாலகுரு. அவன் நானேதான்.

மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியில் புகுமுக வகுப்பு படிக்கும்போதே உலக நடைமுறை விவரம் தெரிந்த தாய்மாமாவின் அறிவுரையின் பேரில் தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து இளநிலை, முதுநிலை முடித்து விட்டேன். அதில் அவருக்கு மிகவும் திருப்தி. என்னை உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிட வேண்டும் என்று மாமா மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். அவருக்கு என்னை விட மூன்று வயது குறைவான செல்லப் பெண் இருந்தான். காஞ்சனா சூட்டிகையானவள்.

நான் பள்ளியில் படிக்கும்போது இந்தியாவிற்கும், சீனாவிற்கும் இடையே பஞ்சலீ ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாயிற்று. பாரதப்பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு ‘இந்தி, சீனி பாய்-பாய்’ என்று முழக்கமிட்டது, கல்லூரியில் படிக்கும்போது எனக்குத் திருப்தியாக இல்லை. ‘எப்படியாவது நிறைய பணம் சம்பாதித்து நல்ல நிலைக்கு வந்து விட வேண்டும், அப்போதுதான் காஞ்சனா போன்ற நல்ல பெண் மனைவியாக அமைவாள்’ என்ற கருத்தை மாமா என் மூளையில் சொல்லுள்ள கொண்டு செதுக்கி வைத்திருந்ததால் எனக்குப் பொதுவுடைமை தத்துவம் மேல் மனவிலக்கம் இருந்தது. பெரிய வியாபாரிகளையும், தொழில்திபர்களையும்தான் பிடித்திருந்தது. எதற்கெடுத்தாலும் பாரத தேசத்து முடிகுடா மன்னர்களை அரசாங்க அலுவலகத்தில் கையேந்தி நிற்க வைத்த ஸைசென்ஸ் ராஜ்யத்தின் மீது வெறுப்பிருந்தது.

யோகிக்கு எந்தச் சிறிய பிரார்த்தனையும் நிபந்தனையைப் பூர்த்தி செய்யாமல் பலிக்காது.

என்னை ஒரு நல்ல வேலையில் சேர்த்து, மாத சம்பளம் வாங்க வைத்து அழகு பார்க்க ஆசைப்பட்ட மாமா, நான் கல்லூரியில் இறுதியாண்டு படிக்கும்போது ‘அடுத்து என்ன செய்யலாம்?’ என்று படித்த, படிக்காத பல பெரிய மனிதர்களிடம் விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்படிப்பட்ட சுபயோக சுபவேணை ஒன்றில், தமிழ் தெரியாமல் கொச்சியிலிருந்து மதுரை வந்து, சுயதொழில் செய்து, தெற்கு மாசி வீதியில் சொந்த வீடு கட்டிவிட்ட பாலன் நாயரின் தெருமுக்கு ஶக்கடையில் நான் நண்பர்களோடு இந்தித் தினிப்பு, தனிநாடு கோரிக்கை பற்றி ஆவேசமாக விவாதித்துக் கொண்டிருந்தேன். அரசியல் மேடைப் பேச்சாளர்கள் உரக்கப் பேசுவதைக் கவனித்து கற்றுக் கொண்ட வெற்று முழக்கங்களும், அடுக்குமொழி தேயவழக்குகளும் கொண்ட வீண் விவாதம்.

‘இந்த அகராதிங்கதேன் மம்பட்டி வெச்சு எல்லைக்கோடு போடப் போராய்யங்ய! வீட்டில் பெரிசுக வெஞ்சாமரம் வெச்சு நொக்கினால் இங்ஙன பட்டறை போடுவாய்யங்களா? சுதா எகன்க்கி மொகன பேசிக்கிட்டு’ என்று நாயரின் மதுரை வட்டார முழக்குமொழி கலந்த வசவுக்கு அடிக்கடி ஆளாகும் எனது நண்பர்கள் தனிநாடு என்ற நச்சுக்கனவில் மூச்சுத் தினை மூழ்கடிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ‘இதோ இன்னும் சிலநாட்களில் கிடைத்துவிடப் போகிறது’ என்று உண்மையாகவே நம்பினார்கள். ‘இதைச் சொல்லும் உங்கள் தலைவர்களுக்கே அந்த நம்பிக்கை இல்லை’ என்று நான் சொன்னதை எவரும் பொருட்படுத்தவில்லை.

வரலாற்றை முக்கிய பாடமாகப் பட்டப்படிப்பில் எடுத்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு கல்லூரியில் கற்பிக்கப்பட்ட மேட்டிமைத்தனம் கொண்ட ஜரோப்பிய அறிஞர்களின் கொள்கைகள் அபத்தமானவை என்று தோன்றியது. இந்தியாவின் ஒளிமியமான பக்கங்களை மறைக்க அவர்கள் எடுக்கும் கவனமான முயற்சி என்றுதான் எனக்குத் தோன்றியது.

அப்படிப்பைவிட அதிக அபத்தமானதாக, அபாயகரமானதாக தனிநாடு கேட்பவர்களின் வாதங்கள் இருந்தன. வர்ணங்களும், சாதிகளும் வேறானவை, சமூக அடுக்குகளில் மேலே பிறந்து, கீழே செலுத்தப்பட்டவை வர்ணங்கள், கீழே பிறந்து மேலெலழுந்து

பக்தனுக்கு பலிக்காதது இல்லை. யோகிக்கு எதுவும் பலிக்கும் என்ற நிலையில்லை.

வரணங்களைச் சந்தித்தவை சாதிகள் என்ற அடிப்படை புரிதல் கூட இல்லாதவர்கள் சாதிப்பிரிவினைகளை எப்படி நீக்கப் போகிறார்கள் என்ற சந்தேகம் நானுக்கு நான் வலுப்பட்டது. இவர்கள் அறியாதது அறியப்பட முடியாததல்ல. அறிய ஆர்வம் வேண்டும். முயற்சி வேண்டும். அஞ்ஞானம் ஞானமாகப் பரிணாமம் பெறும்வரை நல்லது நடக்க பொறுமையாக காத்திருப்பதே வழி.

ஒரு மொழியை வெறுப்பவனால், மானுடவெறுப்பைத்தான் வளர்க்க முடியும். அப்படிப்பட்டவனால் அவன் தாய்மொழியே கூட சீரழியும். எந்த மொழியின் மீதும் வெறுப்புக் கூடாது என்ற எண்ணம் என்னிடமிருந்தாலும் ஒரு விஷயத்தில் தெளிவாக இருந்தேன். ‘சுதந்திரமே சாதனைக்கு அடிப்படை. அன்பு, உதவி உட்பட எதையும், எவர் மீதும் தினிக்கக் கூடாது. தினித்தால் இந்தியை வெறுப்பேன். தினிக்காவிட்டால் அதைக் கற்பேன்’ என்றேன். அதோடு நிறுத்தாமல் ‘இந்தியைத் தினிக்க மாட்டோம் என்று நேரு வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார். மொரார்ஜி, நந்தா போன்றவர்களின் இந்தி ஆதாவுப் பேச்சை பிரதமர் ஏற்றால் இங்கு நடப்பது எதுவும் நன்றாக இருக்காது’ என்று உரக்கக் கூறினேன். நான் பேசுவதை அங்கிருந்த சிலர் கூர்ந்து கவனிப்பதைக் கண்டதும் உற்சாகம் பிரிட்டது. அதே பாணியில் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டே இருந்தேன்.

அன்றிரவு மாமாவிற்குத் தெரிந்த காவலதிகாரி சீருடை இல்லாமல் வீட்டிற்கு வந்தார். சீருடை இல்லையென்றாலும் அதிகாரத்தைக் காட்டத் தயங்கவில்லை. தெருவிலிருக்கும் அணைவரும் திரும்பிப் பார்க்கும் வகையில் அவர் புல்லெட் மோட்டார் சைக்கிளில் மெல்ல வர, அவர் பின்னாலேயே இரண்டு கான்ஸ்டபிள்கள் சைக்கிளில் வேகமாக வந்தனர். எங்கள் வீட்டு வாசலில் ஓய்வாக உட்கார்ந்திருந்த குதிரை வண்டிக்காரரை அதட்டி உடனடியாக வண்டியை எடுக்கச் சொல்லி அங்கே புல்லெட்டை நிறுத்த இடம் உண்டாக்கினர். பதறிவிட்ட அப்பா ஒட்டநடையில் கென்று அடுத்த தெருவிலிருந்த மாமாவை அழைத்து வந்தார். ‘தம்பிக்கு இளவயது. எதை, எங்கு, எப்போது பேசுவேண்டுமென்று தெரியவில்லை. சேர்க்கை சரியில்லை.

**இராசியை மாற்றுவதும், முரண்பாட்டை ஏற்படுவும்
sincerity ஆகும்.**

மதுரையில் இந்திப் பிரச்சனை பெரிதாகி விடுமோ என்று அரசாங்கம் கவலைப்பட்டுகிறது. சூதானமாக வெளியூருக்கு அனுப்பி விடுங்கள்’ என்று எச்சரித்து விட்டுப் போனார்.

‘இனி குரு இங்கே இருக்க வேண்டாம். போலீஸ் பார்வையில் விழுந்து விட்டான். சின்ன பிரச்சனை என்றாலும் நம் பையன்தான் காரணம் என்பார்கள். பெடல்லியில் என் சிநேகிதன் ராஜப்பன் பெரிய பதவியில் இருக்கிறான். நம் சாதிக்காரன்தான். மந்திரிகளை ஜேப்பியில் வைத்திருக்கிறான். விரல் சொடுக்கி குருவிற்கு பெரிய கவர்ன்மென்ட் உத்தியோகம் வாங்கித் தந்து விடுவான். குருவை பெடல்லிக்கு அனுப்பிவிடலாம். படிப்பு போதும். பாதுகாப்பு முக்கியம்’ என்று மாமா முடிவெடுக்க, ‘எல்லா நேக்கும், கோளாறும் மாமாவிற்கு மட்டும்தான் தெரியும்’ என்று அவரது விவேக விசாலத்தில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வைத்திருந்த என் அப்பாவும், அம்மாவும் அம்முடிவை உடனே ஏற்றுக் கொண்டனர். இருபது வயதைக் கடந்துவிட்டிருந்த என்னையும் கலந்தா-லோகிக்க வேண்டும் என்று எவருக்கும் தோன்றவில்லை.

‘அரசாங்க வேலைக்குப் பரீட்சை எழுத வேண்டாமா?’ என்று சந்தேகம் மட்டும் கேட்டேன். ‘எழுதாமலே, பாஸ் சர்டிபிகேட் வாங்கிவிடலாம். அதெல்லாம் என் சிநேகிதன் பார்த்துக் கொள்வான்’ என்று மாமா சொன்னார். எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. காஞ்சனா ‘இந்த ஏமாற்று வேலை பிடிக்கவில்லை. பலன் மட்டுமல்ல, வழியும் சரியானதாக இருக்க வேண்டாமா?’ என்று மாமாவிடம் சொல்ல முடியாததை என்னிடம் மட்டும் சொன்னாள்.

பெடல்லி கிளம்ப ஆயத்தமானேன். கண்ணில் பட்டவர்களெல்லாம் ‘சாதாரண ஆட்களான நமக்கெதற்கு அரசியலும், ஆபத்தும்? இவனைப் போல அதிகப்பிரசங்கம் செய்தால் ஊரை விட்டு ஓட வேண்டியதுதான்’ என்று கண்டித்தபோது, காஞ்சனா எனக்கு மட்டும் கேட்கும் குரலில் ‘உங்களுக்கு எது சரியென்று தோன்றுகிறதோ, அதைத் துணிந்து செய்யுங்கள், மற்றவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லிவிட்டுப் போகட்டும்’ என்றாள்.

வடக்குக் கோபுர வாசலுக்கெதிரே இருந்த நெருக்கடி நிறைந்த சந்தில் கோமதிநாதன் பெட்டலரின் வீடு இருந்தது. குறுகலான

**அகந்தையை அழிப்பதே சேவை. அழிக்க வேண்டியது
சாந்த அகந்தையையே.**

திண்ணெனயிலே ‘நியூ கிரேட் இன்டர்நேஷனல் பேஷன் டெய்லர்’ என்ற பெயரில் கடை வைத்திருந்தார். அவரிடம் என்னை அழைத்துச் சென்ற மாமா நான் டெல்லியில் போடுவதற்கேற்ப நான்கு ஜோடி கால்சட்டையும், மேல்சட்டையும் உடனடியாகத் தைக்கக் சொன்னார். நான் அளவு மட்டும் கொடுத்தேன். துணிவைகை, நிறம், மோஸ்தர், விலை எல்லாவற்றையும் மாமாவே முடிவு செய்தார். மறுநாள் காலையிலேயே புதிய ஆடைகள் வந்துவிட்டன.

இறுக்கமான வெள்ளை நிற டெர்லின் சட்டையும், கருஞ்-சாம்பல் நிற கால்சட்டையும் அணிந்து, சந்தனம், மஞ்சள், குங்குமம் வைக்கப்பட்ட மஞ்சள்நிற டிரங்கு பெட்டியை ஒரு கையிலும், போர்வையால் கூற்றி தடிமனான கயிற்றால் கட்டப்பட்ட ஒற்றைத் தலையணை மூட்டையை மறுகையிலும் தூக்கிக் கொண்டு டெல்லி கிளம்பினேன். தேங்காய் எண்ணென்ற பூசிய கிராப்பு, குருவிக்கூடு போல சுருண்டு விழுந்த என் நெற்றியில் அம்மா கண்ணோரோடு மீனாட்சி அம்மன் குங்குமமும், சொக்கநாதர் விழுதியும் இட்டு விட்டார்.

அப்பா நூறு ரூபாயோடு, ஒரு பெரிய பாக்கெட் திருநீறு தந்து ‘தடுமம் பிடித்தால் திரிபுண்டரமாக போட்டு கொள். காய்ச்சல் என்றால் கொஞ்சம் வாயில் போட்டுக் கொள். உடனே சரியாகி விடும். விழுதியை எப்போதும் மோதிர விரலால்தான் இட்டுக் கொள்ள வேண்டும். வேறு விரலென்றால் கிரகதோஷம் வந்துவிடும்’ என்றார்.

‘திரும்பி வரும்போது மோடாவும், ரேடியோவும் கொண்டு வா’ என்றாள் தங்கை உமா. அவளுக்கு பதினெட்டு வயது. அவள் தோழிகளுக்கெல்லாம் கல்யாணமாகிக் கொண்டிருந்தது. நாங்கள் இன்னமும் ஜாதகத்தையே வெளியே எடுக்கவில்லை. என் சம்பாத்தியம்தான் அவள் கல்யாணத்தை நிர்ணயிக்கப் போகிறது. போன வருடமே பதினேராராம் வகுப்பு முடித்துவிட்டு, வீட்டு வேலைகளை கவனித்தபடி ‘அத்தான்! என்னத்தான்! அவர் என்னைத்தான்! எப்படிச் சொல்வேன்டி!’ என்று சினிமாப் பாடல்களை முன்முனுத்து அம்மாவிடம் வசவு வாங்கிக்

எல்லா அசைவும் எதிரோலியே.

கொண்டிருந்தாள். காஞ்சனா இதுபோன்ற பாடல்களை என் காதில் மட்டும் படும்படி பாடக்கூடாதா என்று மனம் ஏங்கும். அவளுக்கு சினிமாவே பிடிக்காது.

விடைபெற்றுக் கொள்ள பெட்டி, படுக்கையோடு மாமா வீட்டிற்குச் சென்றேன். சற்றே இருண்ட உள்ளறை கதவிற்குப் பின்னால் கருநீல பார்டர் வைத்த ஆரஞ்சு நிற பாவாடை, ரவிக்கை அணிந்து, கருநீல தாவணி கட்டிய பாதி உடலும், ஓப்பனை செய்யத் தேவையற்ற அழகிய பாதி முகமும் மட்டும் தெரிய நின்ற காஞ்சனா ‘அம்மா, பலகாரப்பை கொடுத்தாயா?’ என்று கலங்கிய குரவில் கேட்டாள். ‘நீயே கொடுப்பதுதானே?’ என்று தரையில் உட்கார்ந்திருந்த அத்தை சொன்னார். அவருக்குச் சில நாட்களாகக் கால்வலி.

கதவிற்குப் பின்னாலிருந்து கொலுசொலி மென்மையாகக் கொஞ்ச என்னருகே நடந்து வந்த காஞ்சனா வளையல்கள் ஒன்றோடொன்று உரசும் இன்னொலியோடு ஒரு சிறிய மூட்டையை என்னிடம் நீட்டினாள். பையை வாங்கிக் கொண்டேன். இரட்டை ஐடை போட்டிருந்தாள். நெற்றியில் மெல்லிய சாந்துப் பொட்டு. தலையில் சூடியிருந்த நீண்ட மல்லிகைச் சரம் சரிந்து தோள் மீது தவழ்ந்து கொண்டிருந்தது. எத்தனை அழகு!

‘எல்லோரும் இருக்கும்போது இப்படியா ஒரு பெண்ணை வெறித்துப் பார்ப்பது!’ என்று சன்னமான குரவில் சிடுசிடுத்தாள் காஞ்சனா.

நான் வேறுபுறம் பார்வையைத் திருப்பியதும் ‘சிவந்த வடக்கத்திப் பெண்களைப் பார்க்கப் போகும் கண்களுக்கு மதுரையில் இருக்கும் மாநிறத்துப் பெண்ணை இனி பார்க்கப் பிடிக்குமா?’ என்றாள் காஞ்சனா.

இவளைப் பார்ப்பதா, கூடாதா என்ற குழப்பத்தோடு அத்தையைப் பார்த்தேன். ‘அதிரசம், என்னருண்டை, முறுக்கு! உனக்காகவே காஞ்சனா பண்ணினாள். நான் கூடமாட ஒத்தாசையாக மட்டும்தான் இருந்தேன்’ என்றார் அத்தை.

‘ஒரு வாரத்தில் தீர்ந்து விடும். அதன்பின் என்ன செய்வது?’ என்று காஞ்சனாவிற்கு மட்டும் கேட்கும்படி சொன்னேன். ‘நீங்கள்

வளர்ச்சி தெரியும். பரினாமம் தெரியாது.

சரி என்றால் இப்போதே உங்களோடு வந்து விடுகிறேன்’ என்று பதிலுக்கு தழுதழுத்து குரவில் முணுமுணுத்தான் காஞ்சனா. ஜன்னல் வழியே வந்த சூரிய ஒளியில் அவள் கண்களில் ஈரம் பளபளத்தது. மேலும் மெல்லிய குரவில் ‘உங்களை எதிர்பார்த்து எந்நேரமும் வாசலை கவனித்துக் கொண்டே இருப்பேன்’ என்றாள். எனக்கு நெஞ்சை அடைப்பது போலிருந்தது. டக்கடையில் லட்சியவாத அரசியல் பேசாமல் இருந்திருக்கலாமோ என்று தோன்றியது.

‘பக்கத்து ஊரிலேயே ஏதாவது பிரைவேட் கம்பெனியில் சேர்த்து விடக் கூடாதா என்று நேற்றிலிருந்து காஞ்சனா கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறான்’ என்று அத்தை சொல்ல ‘உன் மாப்பிள்ளை பொது இடத்தில் பேசிய பேச்சுக்கு நம்முரில் எடுப்பிடி வேலை தரக் கூட எல்லோரும் பயப்படுவார்கள்’ என்றார் மாமா.

தன் நண்பரின் விலாசமும், சிபாரிசு கடிதமும் தந்த மாமா, மெட்ராஸ்வரை வந்து சென்ட்ரல் நிலையத்தில் தனக்குத் தெரிந்த அதிகாரி மூலம் கிராண்ட் டிரங்க் எக்ஸ்பிரஸ்சில் பயணக்சீட்டு வாங்கித் தந்தார். ‘முன்பதிவு செய்வதால் மட்டும் இடம் கிடைத்து விடாது. நம் சீட்டில் வடக்கத்தியான் உட்கார்ந்து கொண்டு தகராறு செய்வான்’ என்று கூறிய மாமா, ஒரு போர்ட்டரிடம் பணம் கொடுத்து காலி வண்டி நுழையும்போதே பெட்டிக்குள் தாவி ஏறி, எனக்காகப் பதிவு செய்த சீட்டில் என் டிரங்கு பெட்டியை வைக்க ஏற்பாடு செய்தார். ‘இந்த நாட்டில் பணம் கொடுத்தால் கடவுளையே வாங்கலாம்’ என்று மாமா முன்பொரு முறை சொன்னது உண்மை என்றே அப்போது எனக்குத் தோன்றியது.

வண்டி கிளம்பும்முன் சற்றே கண்கலங்கிய மாமா ‘நீ நிச்சயம் பெரிய ஆளாக வருவாய். உன் மீது பிரியம் வைத்திருப்பவர்களை மறந்து விடாதே’ என்றார். நானும் கண்கலங்கினேன். பிரிவின் வலியோடு, தெரியாத தொலைதூர ஊருக்குத் தனியாகப் போவது பயமாக இருந்தது. அதற்குமேல் என் மனதில் ஒன்றுமில்லை.

‘யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்’ என்று கேட்கும் நிலையிலிருக்கும் நான் நினைத்துக் கொள்ளலாம். கொடுக்கும் நிலையிலிருப்பவர்கள் என்ன நினைப்பார்களோ? ‘பணக்காரனுக்குத்தான் சொத்தை பத்திரிப்படுத்துவது, இருக்கும்

அரிதான தீவிரத்தை அன்றாட நிகழ்ச்சியாக்கினால், அடுத்த நிலைக்குப் போக முடியும்.

வசதிகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்வது என்பன போன்ற பல கவலைகள் அரிக்கும். ஒன்றுமில்லாதவன் கவலைப்பட எதுவுமில்லை. என்னிடம் எதுவும் கிடையாது. எனக்கு எவரையும் தெரியாது. எனவே சிந்திக்க என்னிடம் ஒன்றுமில்லை. சிந்திப்பவனுக்கு அறிவே நண்பன், அதுவே எதிரியும்கூட. சிந்திக்காதவனுக்கு தூய அறியாமையே கவசம். அவனுக்கு நண்பனோ, எதிரியோ இல்லை. அப்படிப்பட்டவனுக்கு ஆண்டவனே வழிகாட்டியாக வருவான்’ என்று எதிலோ வாசித்ததை நினைவுகூர்ந்து என்னை நானே தெரியப்படுத்திக் கொண்டேன்.

2

வண்டி மெதுவாக நகரத் தொடங்கியபோது மாமாவின் உருவும் மெல்ல மெல்ல என்னை விட்டு விலகியது. எதிர்காற்று என் முகத்தை வருடியபோது, காஞ்சனாவின் தாவணி முந்தானை மல்லிகை மணத்தோடு வருடுவது போலிருந்தது. ‘இனி மீண்டும் அவளை எப்போது பார்க்கப் போகிறேன்!’ என்ற ஏக்கம் எழுந்தது.

வண்டி வேகமெடுக்கத் தொடங்கியபோது என்னை விடநான்கைந்து வருடங்கள் மூத்தவனாகத் தெரிந்த வாலிபன் ஒருவன் பாய்ந்தோடி வந்து நானிருந்த பெட்டியில் ஏறினான். அவன் விலைக்கு வாங்கிய வண்டியில் மற்றவர்கள் அனுமதி இல்லாமல் ஏறிவிட்டதைப் போல எல்லோரையும் ஒரு பார்வை பார்த்தான். எந்த இருக்கையும் காலியாக இல்லை. என்னருகே வந்தான். என் இருக்கைக்குக் கீழே நான் வைத்திருந்த டிரங்கு பெட்டியை இழுத்து ஜன்னலோரமாகப் போட்டு அதன் மேல் எனக்கெதிரே உட்கார்ந்து கொண்டு என்னைப்பார்த்து புன்னகைத்தான். பதிலுக்குப் புன்னகைத்தேன்.

‘ஓடி வரும்போது என் பையை பக்கத்து கோச்சில் தூக்கிப் போட்டு விட்டேன். அடுத்த ஸ்டேஷனில் எடுக்க வேண்டும்’ என்றான்.

‘அந்த கோச்சில் ஏறி இருக்கலாமே? இது முன்பதிவு செய்தவர்களுக்கான பெட்டி’ என்று கடுமையான குரவில் கூறினார்

பரினாம அனுபவத்தின் சாரத்தால் வளர்வது, அந்த சாரம் ஜீவனின் முலை முடுக்குகளில் சேர்கிறது.

ஒரு பெரியவர். ஆனால் எல்லா வகையினரும் பெட்டியில் இருந்தனர் என்பது அவருக்கும் தெரிந்துதான் இருந்தது. வாலிபன் அவரைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தான். அவர் சற்றுத் தடுமாறிவிட்டு ஜன்னல் வழியே வெளியே பார்க்கத் தொடங்கினார்.

‘என் பெயர் நவநீதன்’ என்றான் வாலிபன். மிக நவீனமான ஆடைகளும், காலனிகளும், கடிகாரமும் அணிந்திருந்தான். அவனிடமிருந்து நல்ல நறுமணம் வீசியது. அவனருகே நான் கிராமத்து மனிதன் போலிருந்தேன்.

நான் சற்றுத் தயங்கிவிட்டு ‘பாலகுநு’ என்றேன்.

‘என்ன மிஸ்டர்! வேலை தேடி டெல்லி பயணமா?’ என்றான் நவநீதன். நான் எதுவும் சொல்லாமலே எப்படித் தெரிந்து கொண்டான் என்று வியப்பாக இருந்தது.

அவனை எனக்குப் பிடித்திருந்தது. எனவே, என் கதையைச் சுருக்கமாகச் சொன்னேன்.

‘மதுரை வேண்டாமென்றால், மதராஸில் இருக்கலாமே?’ என்றான் நவநீதன்.

‘என் மாமாவின் சிநேகிதர் டெல்லியில் பெரிய பதவியில் இருக்கிறார். டெல்லி போனவுடனே அரசாங்க வேலை கிடைத்து விடும்’ என்றேன்.

நான் காட்டிய விலாசத்தை பார்த்துவிட்டு நவநீதன், ‘எனக்கு நம்பிக்கையில்லை’ என்று உதட்டை பிதுக்கி தலையசைத்தான். ‘மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு உன்னைப் போலவேதான் நானும் பெரிய மனிதர்களை நம்பி டெல்லிக்குப் போனேன். போனபிறுதான் எவரும் என்னைவிட பெரிய மனிதர் இல்லை என்பது புரிந்தது. இந்தி தெரியுமென்பதால் நானாகவே வேலை தேடிக் கொண்டுவிட்டேன். உனக்கு இந்தி பேச வருமா?’ என்று கேட்டான்.

அவன் பார்வையைத் தவிர்க்க தலையைக் குனிந்து கொண்டேன்.

‘படிப்பு முடியவில்லை, கையில் பணமில்லை. இந்தி தெரியாது. என்ன தெரியத்தில் டெல்லி போகிறாய்?’ என்று கேட்டான் நவநீதன்.

ஓற்றநும், கோள் சொல்பவனும் ஓன்றே.

‘எனக்குப் போக விருப்பமில்லை. வீட்டில் வற்புறுத்தி அனுப்புகிறார்கள். வருவது வரட்டும் என்று நடப்பதை மனதார ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டேன்’ என்றேன்.

‘அப்படியானால் நீ நிச்சயம் நல்ல நிலைமைக்கு வந்து விடுவாய்’ என்றான் நவநீதன்.

ஜன்னல் வழியே வந்த கரிப்புகை எனக்கு எதிரே உட்கார்ந்திருந்த நவநீதனின் முகத்தில் படியத் தொடங்க, ஜன்னல் கதவைச் சிறிது கீழிறக்கிவிட்டு, என் துண்டை எடுத்து முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டான்.

பயணச் சீட்டு பரிசோதகர் வந்தார். என் சீட்டை சரிபார்த்துவிட்டு, நவநீதனிடம் கைநீட்டினார். ‘பக்கத்துப் பெட்டியில் என் பையை எறிந்து விட்டேன். அதற்குள் என் பாஸ் இருக்கிறது. அதில்தான் என் சீட்டு இருக்கிறது. அடுத்த ஸ்டேஷனில் எடுத்துக் காட்டுகிறேன்’ என்றான் நவநீதன்.

‘விளையாடாதே மிஸ்டர். இப்போது சீட்டைக் காட்டு. இல்லையென்றால் அபராதம் கட்டு. அதுவும் இல்லையா வண்டியை விட்டு இறங்கு’ என்றார் பரிசோதகர்.

‘என்னை இறக்குவதற்காக வண்டியை நிறுத்தினால், உடனே என் சீட்டை எடுத்துக் காட்டி விடுவேன்’ என்றான் நவநீதன்.

இருவருக்கும் வாக்குவாதம் ஆரம்பமாயிற்று. பரிசோதகரின் கடுமையை நவநீதன் சிறிதும் பொருட்படுத்தவில்லை. ‘இப்படி ஆயிரம் பேரை பார்த்தாகிவிட்டது’ என்ற தோரணையில் பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

நான் என்னிடமிருந்த பணத்தை நவநீதனிடம் தந்து பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்க நினைத்தேன். நவநீதன் அதை அவமரியாதையாக நினைப்பானோ என்று சட்டைப்பையில் கைவைத்தபடி தயங்கினேன்.

‘பணம் தர நினைக்கிறாயா?’ என்று சிரித்துக் கொண்டே கைநீட்டினான் நவநீதன்.

பணத்தைத் தந்தேன். ‘எதற்கு வம்பு? அவர் அரசாங்க அதிகாரி. கொடுத்து விடுவோம்’ என்றேன்.

திறமை குறைந்தவன் ஆர்வம் பெற்றால் அழிவை நாடுவான்.

‘எந்த அதிகாரியும் என்னை மிரட்ட முடியாது. என் உரிமையும், கடமையும் என்னவென்று எனக்குத் தெரியும்’ என்ற நவநீதன் பணத்தை அவரிடம் நீட்டினான். ‘டெல்லி போய் சேரும்முன் இதுபோல இரண்டு மடங்கு உங்களிடம் வசூல் செய்கிறேனா இல்லையா என்று பாருங்கள். உங்கள் உயரதிகாரி நந்தலால் எனக்கு வேண்டியவர். இன்று இந்த வண்டியில்தான் வருகிறார் என்று எனக்குத் தெரியும்’ என்றான்.

சற்றுத் தடுமாறிய பரிசோதகர் ‘தம்பி, நான் என் கடமையைச் செய்கிறேன். வேண்டுமானால் அபராதம் என்றெழுதாமல், ரச்து போடாமல் பணத்தை அப்படியே வைத்திருக்கிறேன். அடுத்த ஸ்டேஷனில் சீட்டைக் காட்டு. நான் பணத்தை திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறேன்’ என்றார்.

நவநீதன் ஓப்புக்கொள்ள, பரிசோதகர் நகர்ந்தார்.

‘எந்த நிலையிலும் வல்லவனுக்கு வல்லவன் உலகில் இருப்பான். எவன் எதற்குக் கட்டுப்படுவான் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளும் சாமர்த்தியம் இருந்தால் எங்கு வேண்டுமானாலும் பிழைத்துக் கொள்ளலாம்’ என்றான் நவநீதன். அர்ச்சனனைப் போல திகைத்துப் போயிருந்த எனக்கு நவநீதன் செய்த முதல் உபதேசம் அதுவே.

அடுத்த ஸ்டேஷனில் சீட்டைக் காட்டி பணத்தைத் திருப்பி வாங்கி வந்து என்னிடம் தந்தான் நவநீதன். என்னிப் பார்க்காமல் பையில் வைத்துக் கொண்டேன்.

தான் ஒரு தனியார் நிறுவனத்தில் பொதுத் தொடர்பு அதிகாரி என்றவனிடம் என்ன வேலையெல்லாம் செய்வான் என்று விசாரித்தேன்.

‘நேர்வழியில் சென்றால் நம் தேசத்தில் எதுவும் செய்யமுடியாது. எல்லாவற்றையும் அரசாங்கம் ஆள்கிறது. தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு அது முட்டுக்கட்டை. ஆனால், அரசாங்க அதிகாரிக்கும், அவரைச் சந்தோஷப்படுத்தத் தெரிந்த மனிதர்களுக்கும் அரசாங்க குறுக்கீடுதான் முன்னேற உதவும் குறுக்குவழி’ என்றான் நவநீதன்.

நம் உச்சகட்ட திறமை இறைவனின் ஸ்பர்ச்சத்தை முதலில் பெற்று உடலை உழைக்கச் சொல்கிறது.

‘இது சட்டப்படி தப்பில்லையா? போலீஸ்காரர் பிடித்துவிட்டால்?’ என்று கேட்டேன்.

‘அவரும் அரசாங்க அதிகாரிதானே?’ என்று சிரித்தான் நவநீதன். ‘எல்லோரும் தவறான வழியில் செல்லும்போது, ஜனநாயகப் பெரும்பான்மை கொள்கையின்படி அதுவே சரியான வழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்’ என்றான்.

‘பெரும்பான்மை சால்வதால் குறுக்குவழி நேர்வழியாகிவிடாது’ என்றேன்.

‘நான்கு நாள் பட்டினி கிடந்து பார். எது நேர்வழி, எது குறுக்குவழி என்பது தானாகப் புரிந்துவிடும்’ என்றான் நவநீதன். பின் ‘காந்திஜிக்குப் பலன் முக்கியமில்லை. சத்திய வழிதான் முக்கியம். வாழ்நாளெல்லாம் வெள்ளைக்காரனிடம் தானும் அடிப்பட்டு, மற்றவர்களையும் அடிவாங்க வைத்தார். நேதாஜிக்கு பலன்தான் முக்கியம். வழி முக்கியமில்லை. ஹிட்லரோடும், ஐப்பான்காரனோடும் சேர்ந்து தானும் அழிந்து, மற்றவர்களையும் அழியவிட்டார். இரண்டு பேருமே நல்லவர்கள். தேசபக்தர்கள். பெரிய தலைவர்கள். நான் இவர்களைப் போல லட்சியத் தவறுகள் செய்வதில்லை. சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றபடி வழி, பலன், பேச்சு, செயல் எல்லாவற்றையும் மாற்றிக் கொள்வேன்’ என்றான்.

‘வழி, பலன் இரண்டுமே சரியாக இருக்க வேண்டும் என்பது என் லட்சியம்’ என்றேன்.

‘லட்சியமும், கொள்கையும்தான் வாழ்க்கை என்று நினைக்கத் தூண்டும் இந்த வயதில் தலையில் எதையும் சுமந்து கொண்டு அலையாடே. அது அர்த்தமில்லாத பாரம். உனக்குக் கல்யாணமானதும், லட்சியம் வாழ்க்கையில் ஒரு சிறுபகுதியாக மாறிவிடும். குழந்தை பிறந்து குடும்பம் பெரிதானதும். கடமைகளை முடித்துவிட்டு லட்சியத்தைப் பின்பற்றலாம் என்று தோன்றும். நாற்பது வயதிற்கு மேல் லட்சியத்திற்கு எதிராக நடந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கும். நமக்கெதற்கு இந்த கேள்தனம்?’ என்றான் நவநீதன்.

உடலின் அறிவு விழித்துத் திறமை பெறுவது ஆன்மீகப் பரிணாமம்.

ஆந்திராவில் ஏதோ ஒரு ஊரில் வண்டி நின்றது. நவநீதன் பெயர் சொன்னான். பசியில் அது என் காதில் சரியாக விழவில்லை. பிளாட்பாரத்தில் வரிசையாக இலை போட்டு உணவு பரிமாறினார்கள். குறைவான விலையில் நல்ல சாப்பாடு. ‘வெளிநாட்டில் வண்டிக்குள்ளேயே தட்டில் சாப்பாடு கொண்டு வந்து தருகிறார்களாம். அந்த வசதி நம்முறைக்கு எப்போது வருமோ! ரயில்வே மந்திரி ஜெகஜீவனராம்தான் சொல்லவேண்டும்’ என்று அலுத்துக் கொண்ட நவநீதன், கூஜாவில் குடிநீர் பிடித்து வந்தான். வண்டி நகரும்போது குண்டுர் என்று மஞ்சள் பலகை சொல்லிற்று.

நவநீதன் தன் பெட்டிக்குப் போகாமல் என் பெட்டியிலேயே இருந்து கொண்டான். தான் சந்தித்த பிரச்சனைகளையும், அவற்றைச் சமாளித்த விதங்களையும் பற்றி அவன் வேடிக்கையும், விவேகமும் நிறைந்த வார்த்தைகளில் சொல்லிக்கொண்டே வர நேரம் வேகமாகக் கழிந்தது. தூங்கும் நேரம் தவிர மீதி நேரமெல்லாம் பேசிக் கொண்டே இருந்தான். காஞ்சனா தந்த பலகாரப் பையைத் திறந்து தின்று கொண்டே வந்தான். பக்கத்தில் இருந்தவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கொடுத்தான். ஆக்ரா வருவதற்குள் எல்லாம் தீர்ந்து விட்டது.

அவனோடு இருந்த இரண்டு நாட்களில் மனித சுபாவத்தையும், வாழ்வையும் பற்றிய பலவருட பட்டப்படிப்பு கிடைத்தது போலிருந்தது. இவன் வெறும் அலப்பறை இல்லை, உண்மையிலேயே நேக்கும், கோளாறும் தெரிந்தவன் என்பது புரிந்தது. தெல்லியில் என்னால் நன்றாக வாழ முடியும் என்ற நம்பிக்கை வந்துவிட்டது.

தெல்லியை நெருங்குவதற்குள் காஞ்சனாவைப் பற்றி பேசுமளவிற்கு நவநீதன் நெருங்கிய நண்பனாகிவிட்டான்.

(தொடரும்)

ஐ.கி.ஈ

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

உதாரணம் உள்ளதை விளக்கும்

நாம் செய்யும் நல்லது அனைவருக்கும் போய்ச் சேரும்.
எவர் நல்லது செய்தாலும் எல்லோரும் பயனடைவர்.
கெட்டது செய்தால் நம்மை மட்டும் அழிக்கும்.
உரிமையற்றதை நாடினால் கிடைத்தாலும் அனுபவிக்க முடியாது.
ஆர்ப்பாட்டம் செய்யும் குழந்தை அற்புதப் பிறவி.
பிரார்த்தனையை விலக்கி சமர்ப்பணத்தை நாடலாம்.
சமர்ப்பணத்தையும் நாட மறுக்கலாம்.
சமர்ப்பணத்தை நாடுவதும் மனம் நாடுவதாகும்.
எதையும் நாடாத மனம் தன்னையறிந்து கடக்கும்.
மன்னராட்சி எதிரியை அழித்தது.
மக்களாட்சி எதிரியைப் பாராட்டுகிறது.
சத்தியத்திற்கு அழிவில்லை.
பொய் அழிக்கும், தன்னையும் அழித்துக் கொள்ளும்.
ஆசையைப் பூர்த்தி செய்ய முனைவது காதல் திருமணம்.
ஆசைக்கு அவசரம் உண்டு.
ஆசையும் அவசரமும் அழிவின் கருவிகள்.
காதல் பூர்த்தி பெறும் அடிப்படை தூய்மை, பொறுமையான நிதானம்.
பொய் சொல்பவரைக் “காதல்” விட்டு விலகும்.
திருடும் பழக்கம் சென்ற நூற்றாண்டிற்குரியது.
பெற்றோர் திருந்தாமல் பிள்ளைகள் திருந்த மாட்டார்கள்.
ஆசை அழியும், பிரியம் வளரும்.

ஐசீல

ஆயுள் - வயோதிகம்

ஆயுள் தலை விதியால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்பது மரபு. வாழ்வுக்குச் சக்தி, ஜீவனுண்டு. சக்தி தலைவிதியை உற்பத்தி செய்யும். ஜீவன் தலைவிதியை ரத்து செய்யும். மனிதனைச் சக்தி யினின்று ஜீவனுக்கு அனுப்ப அவதாரமெடுத்தவள் சாவித்தி அந்த நாளில் 50 கிழம், 60 தொண்டு கிழம். இன்று 50-உம், 60-உம், 70-உம் 80 ஆகிவிட்டன. புதிய மருந்துகள் மனிதனை 100 ஆண்டுகள் வாழவைக்கும். மருந்தால் செய்வதை மனதாலும் செய்யலாம். இரண்டாலும் சேர்த்து செய்யலாம். வசதியற்றவனுக்கு hernia வந்தால் இறந்து போகிறான். வசதியுள்ளவனுக்கு அது ஆபத்தில்லை. அறிவும், வசதி யும் ஸவனுக்கு பக்தி யுமிருந்தால் ஆபத்தேயில்லை. அலட்சியம் செய்தால் ஆபத்து எழும். கவனமும் பொறுப்பும் ஆபத்து வரும்முன் விலக்கும். அன்பன் உஷாராணால் நம்பிக்கை ஆயுளை வளர்க்கும். ஆபத்தை அடியோடு விலக்கினால், இச்சா மிருத்யு - நினைத்த பொழுது மரணம் உண்டு. தலைவலிக்கு மாத்திரைக்குப் பதிலாக சமர்ப்பணத்தை நாடலாம். பிரார்த்தனை தலைவலியைப் போக்கும். சமர்ப்பணம் இனி தலைவலியே வராமல் செய்யும். சமர்ப்பணத்தையும் நாடாவிட்டால், வந்த தலைவலி போகும் பொழுது ஆயுளை வளர்க்கும். தலைவலி ஆணந்தமாகத் திருவருமாறும். வயோதிகம் ஏற்பவருக்குண்டு. ஆயுள் நீடிப்பது நம்பிக்கையால் நடக்கும்.

ஐசீல